

ماہوار

زرعي سائنس

www.sau.edu.pk

جلد۔ 03، شمارو۔ 07، نومبر 2023 ع SINDH AGRICULTURE UNIVERSITY, TANDO JAM

سنڌ زرعي سائنس سوسائٽي

سنڌ زرعي سائنس سوسائٽي

سنڌ زرعي يونيورسٽي ٽنڊو ڄام

سنڌ زرعي سائنس سوسائٽيءَ جا باني عهديدار

☐ سرپرست پروفيسر ڊاڪٽر جان محمد مري پرو وائيس چانسلر	☐ سرپرست اعليٰ پروفيسر ڊاڪٽر فتح محمد مري وائيس چانسلر
☐ سينئر نائب صدر ڊاڪٽر محمد نعيم راجپوت	☐ صدر پروفيسر ڊاڪٽر پائي خان سولنگي
☐ جنرل سيڪريٽري پروفيسر ڊاڪٽر شاهنواز مري	☐ نائب صدر ڊاڪٽر پنجل خان ٻٽ
☐ فنانس سيڪريٽري ڊاڪٽر شعيب احمد پيرزادو	☐ ايڊيشنل جنرل سيڪريٽري ڊاڪٽر محمد سليم سرڪي
☐ آفيس سيڪريٽري محمد علي شيخ	☐ انفارميشن سيڪريٽري پروفيسر محمد منل جسڪاڻي

ايگزيڪيوٽو ڪائونسل

■ ڊاڪٽر عبدالوحيد سولنگي	■ پروفيسر ڊاڪٽر اعجاز حسين سومرو
■ پروفيسر ڊاڪٽر عقييل احمد ميمڻ	■ پروفيسر ڊاڪٽر منير احمد مڱريو
■ ڊاڪٽر علي رضا شاه	■ پروفيسر ڊاڪٽر امتياز احمد نظاماڻي
■ ڊاڪٽر ذوالفقار علي عباسي	■ پروفيسر ڊاڪٽر تنوير فاطمه مياڻو
■ محمد سليم ڄانگ	■ ڊاڪٽر محمد يعقوب ڪونڊر

انڊريس: سنڌ زرعي سائنس سوسائٽي، ڊپارٽمينٽ آف اينٽامالاجي، سنڌ زرعي يونيورسٽي، ٽنڊو ڄام

Email: bisolangi@gmail.com Cell: 0300-3796765

جلد_03، شمارو_07، نومبر 2023 ع SINDH AGRICULTURE UNIVERSITY, TANDO JAM

سرپرست
پروفیسر ڈاکٹر جان محمد مری
 پرو وائیس چانسلر

سرپرست اعلیٰ
پروفیسر ڈاکٹر فتح محمد مری
 وائیس چانسلر

چیف ایڈیٹر
پروفیسر ڈاکٹر یاسیٰ خان سولنگی

ایگزیکوٹو ایڈیٹر
پروفیسر ڈاکٹر منظور علی ابڑو
 ڈین، فیکلٹی آف کراپ پروٹیکشن

مئنيجنگ ایڈیٹر
پروفیسر محمد منل جسکاٹی

ایڈیٹرز

☐ ایگریکلچرل انجینیئرنگ ڈاکٹر معشوق علی تالپر ڈاکٹر محمود لفاری	☐ کراپ پراڈکشن ڈاکٹر شاہنواز مری ڈاکٹر محمد نواز کاندڑو
☐ اینیمل ہسپنڈری ۽ وٹرنری سائنسز ڈاکٹر ریحانہ برڑو ڈاکٹر محمد نعیم راجپوت ڈاکٹر شعیب احمد پیرزادو	☐ فوڈ سائنسز ڈاکٹر اعجاز حسین سومرو کراپ پروٹیکشن ڈاکٹر امتیاز احمد نظاماٹی
☐ ڈوکری کیمپس ڈاکٹر ذوالفقار علی عباسی خیرپور کیمپس ڈاکٹر علی رضا شاہ	☐ ایگریکلچرل سوشل سائنسز ڈاکٹر تھمینه مگن ممتاز علی جویو انفارمیشن ٹیکنالاجی ڈاکٹر پنچل خان بت ڈاکٹر سہتی عباسی
☐ عمرکوٹ کیمپس محمد سلیم چانگ	

مواد موکلن ۽ رابطی لاء:
 چیف ایڈیٹر، ماہوار زرعی سائنس، سنڈ زرعی سوسائٹی، ڈپارٹمینٹ آف اینٹامالاجی، سنڈ زرعی یونیورسٹی، تاندو جام
 Email: bksolangi@gmail.com Cell # 0300-3796765

کمپوزنگ: نور نواز حاجاٹو (اسٹینوگرافر، سنڈ زرعی سائنس سوسائٹی)

ايديتوريل

زرعي سائنس جو هيءَ نومبر 2023ع جو شمارو اوھان جي ھٿن ۾ آھي. اسان جي شروع کان ئي اھا ڪوشش رھي آھي تہ مئگزين کي ھر ايندڙ مھيني جي نون ۽ ھلندڙ فصلن جي ڄاڻ سان منظر تي آڻيون تہ جيئن آبادگار پائرن ۽ شاگردن کي مفيد ڄاڻ ملي سگھي ۽ اھي وقتائتي ڄاڻ مان فائدو حاصل ڪندي، فصلن جي پوکائيءَ لاءِ بھتر بچ، دوائن ۽ پاڻ جي چونڊ ڪري سگھن. ان لاءِ اسان پنھنجي لائق ليکڪن جا بہ ٿورائتا آھيون، جيڪي موضوع ۽ مواد جي چونڊ سان گڏ جديد زرعي طريقن کي مدنظر رکندي، پنھنجا مضمون موڪلين ٿا. اسان جي ملڪ ۾ زراعت جي جديد طريقن کي گھڻي اھميت ڏني پئي وڃي. سنڌ توڙي ملڪي سطح تي ڪيترائي اھڙا فارم ھاڻوس آھن، جتي ھر سال نوان تجربا ڪيا ويندا آھن، ڪيترن ئي اھڙن ميون جي پوکي ڪئي وڃي ٿي، جيڪي اسان وٽ اڳي ڪونہ ٿيندا ھئا، جيڪا ھڪ سٺي روايت آھي، ڇاڪاڻ تہ ائين ابتدائي تجربن ذريعي اھو ثابت ٿي ويندو، تہ ڪھڙو ميوو ڪھڙي زمين ۽ ڪھڙين حالتن ۾، ڪيئن ٿي سگھي ٿو تہ مستقبل ۾ انھن جي پوکي ھر ننڍي وڏي آبادگار لاءِ سولي ٿي پوندي. ڇو جو انھن ميون جو مارڪيٽ ۾ عام فصل جي پيٽ ۾ منافعو ٿيڻ چئوڻ تي آھي، جيڪڏھن انھن جي پوکيءَ جي روايت وڌندي تہ گھڻو منافعو حاصل ٿي سگھي ٿو. ھن وقت جديد مشينريءَ سان گڏ مختلف فصلن جي جنسن تي ڪيترائي تجربا ٿي رھيا آھن تہ جيئن گھٽ ايراضي ۽ گھٽ وقت ۾ وڌيڪ اُپت وارا فصل پوکي، انھن مان فائدو حاصل ڪجي. اسان وٽ ان ڏس ۾ ڪافي اڳڀرائي ٿي رھي آھي. ھتي آبادگار پائرن کي اھو بہ مشورو ڏينداسين تہ اھي ڇھ ماھي ۽ سالياني فصل سان گڏ گھٽ وقتي ننڍا فصل ۽ پاڇيون پوکين تہ جيئن سالياني فصل لھڻ کان اڳ ئي ننڍن فصلن مان فائدو حاصل ڪن. اھو تڏھن ٿي سگھندو، جڏھن جديد زرعي طريقن کي اپنائيو ويندو. ڇاڪاڻ تہ موسم جي حساب سان ئي ننڍن فصلن جي چونڊ ٿي سگھي ٿي. ان لاءِ سڀني آبادگار پائرن کي عملي طرح ڪم ڪرڻو پوندو، پنھنجي زمين جي چوڌاري يا وچ ۾ مناسب جاين تي پاڇيون ۽ ٻيا ننڍا ننڍا فصل پوکڻا پوندا، جيڪي سالياني ۽ ڇھ ماھي فصل کان اڳ آبادگارن کي سٺو فائدو پھچائي سگھن ٿا.

زرعي سائنس مئگزين جي پليٽ فارم تان پڙھندڙن تائين جديد ۽ تحقيقي مواد پھچائڻ جو سلسلو جاري آھي، مئگزين جي ھن شماري ۾ ڪڻڪ جي پيداواري حڪمت عملي، سارين جي ذخيروي کي پھچندڙ مختلف نقصان ۽ انھن جو تدارڪ، ربيع جي پاڇين جا مکيه نقصانڪار جيت، ول واري خاندان جا اھم گندگاھ، ٻوٽن جي واڌ ويجهه ۾ مائڪرو غذائي عنصرن جو ڪردار، واندي زمين ۾ مال چارڻ جا فائدا، ايگروفاريسٽري ماحولياتي، اقتصادي، سماجي ۽ خوراڪي تحفظ، ڏاڇي جي خشڪ ڪير کي تيار ڪرڻ جو طريقو ۽ ٻيا اھم مضمون شامل آھن، جيڪي يقيناً عام پڙھندڙن سميت آبادگارن ۽ شاگردن سان گڏوگڏ زرعي محققن، توسيعڪارن ۽ استادن لاءِ بہ ڪارائتا ثابت ٿيندا.

ھڪ ٻئي لاءِ نيڪ تمنائون ۽ دعائون

پروفيسر ڊاڪٽر پائي خان سولنگي

چيف ايڊيٽر، ماھوار زرعي سائنس

سنڌ زرعي يونيورسٽي ٽنڊوڄام

هي ڌرتي به پياري

غلام محمد غازي

شڪارپور

هيءَ ڌرتي به پياري ته ماڻهو به پيارا،
وڻن ٿا اسان کي وطن جا نظارا.

وفا مينهن ٿر تي ٿي ساوڪ وئي آ،
ٻڌو ڪوڪ ڪوئل وڻن مان ڪئي آ،
وڻن واها! دل کي سنڌو جا ڪنارا،
وڻن ٿا اسان کي وطن جا نظارا.

اچڻ ڪين ڏينداسون هتڙي خزان کي
بڻائيو جنت سڄي گلستان کي
ڏني دل ٺري ٿي هي ٻنيون ۽ ٻارا،
وڻن ٿا اسان کي وطن جا نظارا.

محبت، اخوت سان گڏجي رهون ٿا،
اسين قرب وارا نه نفر ڪريون ٿا،
ٿيون ٿا اسين هڪ ٻئي جا سهارا،
وڻن ٿا اسان کي وطن جا نظارا.

اسين باغبان آهيون پنهنجي چمن جا،
ڏسون رنگ سهڻا هي سوسن سمن جا،
وطن چنڊ آهي اسين سڀ ستارا،
وڻن ٿا اسان کي پطن جا نظارا.

فهرست

شمار نمبر	عنوان	مصنف	صفحو
1.	ڪڙڪ جي پيداواري حڪمت عملي	ڊاڪٽر علي مراد راهو	5
2.	سارين (چانورن) جي ذخيروي کي پهچندڙ مختلف نقصان ۽ انهن جو تدارڪ	ارشاد علي جوڻيجو ڊاڪٽر محمد هارون هليو	7
3.	ربيع جي پاڇين جا مڪيه نقصانڪار جيت ۽ انهن جو تدارڪ	سجاد حسين رند	10
4.	ول واري خاندان جا اهم گندگاه (ڪنولويوليسي فيملي)	ياسر علي مجيد اڻو ڊاڪٽر اسلام الدين مجيد اڻو	13
5.	پوٽن جي واڌ ويجهه ۾ مائيڪرو غذائي عنصرن جو ڪردار	ڊاڪٽر ذوالفقار علي عباسي ۽ عبیدالله جوڻيجو	16
6.	هڪ نئين تحقيق	سيد حسن راشدي	19
7.	واندي زمين ۾ مال چارڻ جا فائدا	پروفيسر محمد منل جسڪاڻي	20
8.	ايگروفاريسٽري ماحولياتي، اقتصادي، سماجي ۽ خوراڪي تحفظ	ڊاڪٽر اسلام الدين مجيد اڻو	21
9.	ڏاڇي جي خشڪ ڪير کي تيار ڪرڻ جو طريقو	ڊاڪٽر عرفان مرٿاس ڊاڪٽر مهڪ پرڙو ڊاڪٽر ايمن عزيز ميمن	23
10.	کاڌي خوراڪ جو عالمي ڏٺ ۽ عوام لاءِ پيغام	پرڪاش ميگهواڙ	24

ڪٽڪ جي پيداواري حڪمت عملي

ڊاڪٽر علي مراد راهو

ويٽ ريسرچ سينٽر، سڪرنڊ

alirahoo@gmail.com

ڏهن ڏهن ويسن جا پارا ٺاهي انهن جي وچ ۾ اهڙي نموني اڏيون ٺاهجن جو هر ٻارو پنهنجي پيچ کان پاڻي پيئي. ريج جو پاڻي ڏئي جڏهن زمين وٽ ۾ اچي ته پوءِ ڪلٽيوٽر جو هر ڏئي سهاڳو گهمائي ٺاڙي ڪجي. يا جيڪڏهن روتاوٽر موجود هجي ته روتاوٽر گهمائي پوءِ ٺاڙي ڪجي ڏسڻ ۾ اهو ٿو اچي ته اسان جا آبادگار اونهي هر ۽ ليوننگ طرف تمام گهٽ توجه ڏين ٿا. جنهن ڪري پڻ في ايڪڙ پيداوار گهٽجي وڃي ٿي.

ڪٽڪ جون جنسون:

ڪٽڪ جي اڳاٽي پوک ڏکڻ سنڌ ۾ پهرين نومبر کان شروع ڪجي ۽ 20 نومبر تائين مڪمل ڪرڻ گهرجي. ڪٽڪ جي اڳاٽي يا منڊائتي پوک لاءِ موزون جنسون آهن. امداد 05، مومل 02، آبادگار 93، مهراڻ 89، خرمن، سسئي ۽ سرسبز ڪٽڪ جي پاڇائي پوک ڏکڻ سنڌ ۾ 21 نومبر کان 15 ڊسمبر ۽ اتر سنڌ ۾ پهرين ڊسمبر کان 21 ڊسمبر تائين سفارش ڪيل آهي ۽ ڪٽڪ جي پاڇائي پوک لاءِ موزون جنسون آهن. ٽنڊوڄام 83 انمول 91 ۽ ڪرن 96 وري ڪٽڪ جون ڪجهه جنسون اهڙيون آهن جيڪي سڄي سنڌ ۾ پهرين نومبر کان 25 ڊسمبر تائين پوکي سگهجن ٿيون جيئن ٿي ڊي-1 سڪرنڊ-1 ۽ پٽائي هن ڳالهه جو خاص خيال رکڻ گهرجي ته ڪٽڪ جي اڳاٽي پوک لاءِ سفارش ڪيل جنسون ئي اڳاٽي پوک ۾ پوکڻ گهرجن ته ته گهريل پيداوار حاصل نه ٿيندي ڪٽڪ جي پوک ڪوشش ڪري اڳاٽي يا منڊائتي ڪرڻ گهرجي چوٽه اڳاٽي پوک پاڇائي پوک جي مقابلي ۾ ٿيڻ وڻي پيداوار وڌيڪ ڏئي ٿي. ۽ پوکي به سفارش ڪيل وقت اندر مڪمل ڪجي. نه ته ٻي صورت ۾ سفارش ڪيل وقت کان پوءِ ڪٽڪ پوکڻ جي صورت ۾ 5 کان 10 ڪلو گرام روزاني جي حساب سان پيداوار گهٽبي ويندي هتي هڪ ٻي ڳالهه جو ذڪر ڪرڻ به ضروري آهي ته تجربن مان ثابت ٿيو آهي ته ڪٽڪ جو نج ۽ تصديق ٿيل ٻج استعمال ڪرڻ جي صورت ۾ 15 کان 20 سيڪڙو في ايڪڙ پيداوار ۾ اضافو ٿئي ٿو. انڪري زمين تيار ڪرڻ کان اڳ سفارش ڪيل جنسن مان ڪنهن به جنس جي نج ۽ تصديق ٿيل ٻج جو بندوبست ڪرڻ گهرجي. ڏنو ويو آهي ته اسان جا آبادگار زمين تيار ڪري پوءِ ٻج جو بندوبست ڪرڻ ويندا آهن. ٻج جو بندوبست ڪرڻ پوءِ ٿيندو ايئن آهي ته مارڪيٽ مان کين جيڪو به ٻج ملندو آهي پوءِ ڪٽي

ڪٽڪ سڀني اناجن جي پيٽ ۾ وڌيڪ اهميت وارو اناج آهي. ڇاڪاڻ ته ڪاٺ ۾ لڏيد هاضمي ۾ آسان ۽ انساني جسم کي گهربل عنصر (Elements) به ٻين اناجن کان گهڻو اٿس. ان کان سواءِ اسان جي ملڪ توڙي پوري دنيا ۾ هن جو ڪاپو به گهڻو وڌيڪ آهي. ڪٽڪ جو به وري اسان جي جانورن لاءِ بهترين چاري جو ڪم ڏئي ٿو. ان کان سواءِ دوائن ۽ بيڪري پراڊڪٽس ۾ پڻ ڪٽڪ جو گهڻو استعمال ٿئي ٿو. سنڌ جي آبهوا ڪٽڪ جي لاءِ بيحد موزون آهي ناهي پاڻي به گهٽ يا وڌ موجود آهي جديد زرعي اوزار به ميسر ٿين ٿا. ان کان سواءِ ڪٽڪ جون اهڙيون جنسون اچي ويون آهن جن جي پيداواري صلاحيت 60 مٺ في ايڪڙ کان به مٿي آهي ۽ ڪٽڪ جي تحقيقاتي مرڪزن سنڌ سڪرنڊ لاءِ جديد پيداواري حڪمت عملي به مهيا ڪري ٿو پر ان هوندي به سنڌ جي في ايڪڙ سراسري پيداوار 33 کان 34 مٺ ۽ پاڪستان جي في ايڪڙ سراسري پيداوار 27 مٺ مس آهي جڏهن ته ڪٽڪ پيدا ڪندڙ اسرندڙ ملڪن جي في ايڪڙ سراسري پيداوار 95 مٺ في ايڪڙ کان به مٿي آهي ڪٽڪ جي تحقيقاتي مرڪزن سنڌ سڪرنڊ مختلف تجربا ڪري ڪٽڪ جي في ايڪڙ پيداوار وڌائڻ لاءِ پيداواري حڪمت عملي مرتب ڪئي آهي جيڪا مختصر هيٺ بيان ڪجي ٿي.

زمين جي چونڊ ۽ تياري:

هونءَ ته ڪٽڪ هر ان زمين ۾ ٿي وڃي ٿي جنهن ۾ لوڻيان 50 سيڪڙو کان وڌيڪ نه هجن يا ايتري سم نه هجي جو ٻج ڦٽي ٿي نه پر لٽيائي چيڪي لٽيائي زرخيز زمين جنهن ۾ نامياتي مادو وافر مقدار ۾ موجود هجي ڪٽڪ جي پوک لاءِ بيحد موزون آهي چوٽه اهڙي زمين ۾ پاڻي نيڪال ڪرڻ ۽ ريج جذب ڪرڻ جي خاصيت وڌيڪ ٿئي ٿي. زمين ۾ هر ٽئين سال هڪ اونهو هر هلائڻ ضروري آهي، جيڪو گهڻا آبادگار ٻنهي ڪونن ٿا ڏين زمين تيار ڪرڻ لاءِ به هر گوڀل جا هلائي زمين کي هموار ڪري

ڪرڻ ضروري ٿو سمجهان ته ٻج جو في ايڪڙ مقدار هميشه سفارش مطابق پوکڻ گهرجي چوٽه اسان کي في ايڪڙ 10 کان 12 لک پوٽا درڪار آهن جيڪي مٿي سفارش ڪيل ٻج جي حساب سان تقريباً پورا ٿي ويندا. جيڪڏهن سفارش ڪيل ٻج کان گهٽ ٻج استعمال ڪبو ته ٻوٽن جو گهربل تعداد نه ملندو ۽ جيڪڏهن وڌيڪ ٻج استعمال ڪيو ويو ته ٻوٽن جو تعداد گهربل تعداد کان گهڻو وڌي ويندو جنهنڪري ٻوٽن لاءِ کاڌخوراڪ اسان هو وغيره جو مسئلو ٿيندو ۽ نتيجن پيداوار کي ڪاپاري ڌڪ رسندو.

ڪيميائي پاڻ جو استعمال:

ڪڻڪ مان سٺي پيداوار حاصل ڪرڻ لاءِ عام ڪڻڪ لاءِ ڏيڍ پوري ڊي اي پي، اڍائي پوريون يوريا ۽ هڪ پوري پوٽاش في ايڪڙ ڏيڻ گهرجي. سڄو ڊي اي پي، پوٽاش ۽ اڌ پوري يوريا پوکڻ مهل ڏجي. ۽ بقايا يوريا جو اڌ پهرئين پاڻيءَ تي ۽ اڌ ٻئي پاڻيءَ تي ڏئي ڇڏڻ گهرجي. ڊي اي پي پاڻ، وٽاڻ جي گريل سٽيل پاڻ جي ٻن بورين ۾ ملائي پوءِ ڇتجي ايئن ڪرڻ سان پاڻ ضايع نه ٿيندو ۽ فصل ڀلو ٿيندو ۽ بهتر ٿيندو. جيڪڏهن پوکي کان اڳ زمين جو تجزيو ڪيو وڃي ۽ زمين جي قسم زمين ۾ موجود عنصرن ۽ ڪڻڪ کي گهربل عنصرن کي مدنظر رکي پاڻ جي مقدار ۽ قسم جو تعين ڪيو وڃي. هن ڳالهه جي نشاندهي ڪرڻ پڻ ضروري آهي ته جيئن اڄڪلهه سنڌ جي زمينن ۽ روزبروز پوٽاش جي به ڪوت اچي رهي آهي ۽ هونءَ به زمينن ۾ پوٽاش جي ڪوت هوندي آهي انڪري ڪڻڪ لاءِ ٻين ڪيميائي پاڻن سان گڏ هڪ پوري پوٽاش في ايڪڙ جيڪا مارڪيٽ ۾ ايس او پي جي نالي سان موجود آهي ضرور استعمال ڪرڻ گهرجي.

سنڌ جي آبهوا ڪڻڪ جي لاءِ بيحد موزون آهي نهري پاڻي به گهٽ يا وڌ موجود آهي جديد زرعي اوزار به ميسر ٿين ٿا. ان کان سواءِ ڪڻڪ جون اهڙيون جنسون اچي ويون آهن جن جي پيداواري صلاحيت 60 مٺ في ايڪڙ کان به مٿي آهي ۽ ڪڻڪ جي تحقيقاتي مرڪزن سنڌ سڪرنڊ لاءِ جديد پيداواري حڪمت عملي به مهيا ڪري ٿو پر ان هوندي به سنڌ جي في ايڪڙ سراسري پيداوار 33 کان 34 مٺ ۽ پاڪستان جي في ايڪڙ سراسري پيداوار 27 مٺ مس آهي.

اهو آڳاٽي جنس جو هجي يا پاڇاٽي جنس جو پيداواري صلاحيت هجيس يا نه بيمارين کان پاڪ هجي يا نه ڪڻڪ پوکي ڇڏيندا آهن. جنهن جي نتيجي ۾ في ايڪڙ پيداوار تمام گهڻو متاثر ٿيندي آهي.

ڪڻڪ پوکڻ جو طريقو ۽ ٻج جو مقدار:

سنڌ ۾ ڪڻڪ ڇئن طريقن سان پوکي وڃي ٿي. هڪ ناڙيءَ واري طريقي سان، ٻيو ڇت ڪيڙ، ٽيون ڪر گهڙبي يا گپ ڇت واري طريقي سان ۽ چوٿون ڪرين تي پوکي ڇٽي طريقي مان بهتر طريقو ناڙي ۽ ڪرين وارو آهي. هن طريقي سان پوک ڪرڻ جي صورت ۾ ٻين طريقن جي پيٽ ۾ تقريباً 15 کان 20 سيڪڙو پيداوار وڌيڪ ملي ٿي. نرم، لٽياسي ۽ سٺي زمين ۾ هميشه ڪڻڪ جي پوک ناڙيءَ واري طريقي ڪرڻ گهرجي. هن طريقي ڪڻڪ جي پوکي ناڙيءَ ذريعي قطارن ۾ ڪئي وڃي ٿي. ٻن قطارن جي وچ ۾ 6 کان 9 انچ مفاصلو رکيو وڃي ٿو. هن طريقي سان پوکي ڪرڻ جي صورت ۾ ڪيميائي پاڻ به قطارن ۾ ٻوٽن جي پاڙن ۾ ڏنا وڃن ٿا. جيڪي ٽوٽل فصل جا پوٽا ڪتب آڻين ٿا. ۽ پاڻ ضايع ڪون ٿو ٿئي هو جو گذر سٺي نموني ٿئي ٿو. ڪنهن گاهه مار دوا جو قهارو ڪرڻ ۾ به آساني ٿئي ٿي. ۽ پڻ لاپارو به سولائيءَ سان ٿئي ٿو. هن طريقي سان آڳاٽي پوک ڪرڻ جي صورت ۾ 50 ڪلوگرام ۽ پاڇاٽي پوک جي صورت ۾ 60 ڪلوگرام ٻج في ايڪڙ استعمال ڪرڻ گهرجي. سخت ۽ ڪهرين زمينن ۾ ڇت ڪيڙ واري طريقي ڪڻڪ جي پوک ڪرڻ گهرجي. هن طريقي مطابق آڳاٽي پوک لاءِ 55 ڪلوگرام ۽ پاڇاٽي پوک جي صورت ۾ 65 ڪلوگرام ٻج في ايڪڙ درڪار آهي سم يا ڪلرائي زمين ۾ ڪڙ يا گهڙبي (گپ ڇت) واري طريقي ڪڻڪ جي پوک ڪرڻ گهرجي ۽ ٻج آڳاٽي پوک جي صورت ۾ 60 ڪلوگرام ۽ پاڇاٽي پوک ۾ 70 ڪلوگرام في ايڪڙ ڏيڻ گهرجي.

جيئن ته ناڙيءَ واري طريقي ڪڻڪ جي پوک ڪرڻ جي صورت ۾ في ايڪڙ پيداوار ٻين طريقن جي پيٽ ۾ گهڻو وڌيڪ ملي ٿي. پر ته به ڏٺو ويو آهي ته اڪثر آبادگار سٺي، لٽياسي زمين ۾ به ڪڙ (گپ ڇت) واري طريقي ڪڻڪ جي پوک ڪن ٿا. جنهنڪري به في ايڪڙ پيداوار گهٽجي ٿي. آبادگارن کي گذارش ٿي ڪجي ته سٺين زمينن ۾ ڪڻڪ جي پوک ناڙيءَ واري طريقي ڪن ته جيئن في ايڪڙ پيداوار ۾ اضافو آڻي سگهجي. هتي هي ڳالهه

سارين (چانورن) جي ذخيروي کي پهچندڙ مختلف نقصان ۽ انهن جو تدارڪ

ارشاد علي جوڻيجو

junejoirshad77@gmail.com

ڊاڪٽر محمد هارون هليو

mharoon4050@gmail.com

ڊپارٽمينٽ آف اينٽامالاجي

شهيد ذوالفقار علي ڀٽو ايگريڪلچرل ڪاليج،

ڏوڪري

ڪري اناج جي ذخيروي کي تمام گهڻو نقصان پهچي ٿو. پر ساڳئي وقت ٿوري احتياط ۽ جديد فني مهارت کي ڪتب آڻي پنهنجي غذا کي بچائڻ سان گڏوگڏ معاشي نقصان کان به پاڻ کي بچائي سگهي ٿو. بنيادي طور تي سارين يا چانورن جي ذخيروي کي جيڪي مختلف قسمن جا نقصان پهچن ٿا. انهيءَ جا مکيه ٻه ڪارڻ، هڪ طبعي ٻيو حياتياتي ڪارڻ آهن. جن جو مختصر جائزو بشمول تدارڪ هيٺ بيان ڪجي ٿو

1. طبعي ڪارڻ (Physical Reason)

سڀ کان پهريان سارين کي ذخيروي ڪرڻ لاءِ هڪ مخصوص جاءِ يا گدام جي ضرورت هوندي آهي جنهن ۾ اناج کي صحيح نموني سڄ جي گرميءَ تي سڪائي ان کان پوءِ رکڻ گهرجي. عام طور تي سارين جي لاپاري وقت سارين ۾ 20 کان 25 سيڪڙو گهم (مواسچر) موجود هوندي آهي.

جيڪڏهن انهيءَ وقت ساڳئي اناج کي ذخيرو ڪيو وڃي ته جلدي خراب ٿي ويندو ڇو ته سارين جا داڻا به غير متحرڪ جاندار آهن جن ۾ ساه ڪڍڻ جو عمل جاري رهي ٿو. اهڙي عمل سان پڻ گهم ۽ گرمي پٽ (ٽيمپريچر) ۾ اضافو ٿيندو آهي ان کان علاوه وڌندڙ گرمي پٽ جي ڪري داڻن ۾ گرمائش (هيت) جنم وٺندي آهي انهيءَ گرمائش جي ڪري سارين جي داڻن تي ڪارا داغ نمودار ٿيندا آهن، چانورن جو رنگ ۽ ذائقو پڻ تبديل ٿي ويندو آهي.

چڙائي وقت چانور پيچي ذرا ذرا ٿي ويندا آهن ۽ منجهن پيهر ڦٽڻ جي صلاحيت به ختم ٿي ويندي آهي. وري ڪن صورتن ۾ مينهن يا مينهن جو پاڻي انهيءَ ذخيروي واري جاءِ ۾ داخل ٿي وڃي ٿو يا سم وارن علائقن ۾ سم جو گدام جي فرش ۽ ديوارن تي چڙهي اچڻ سان به رکيل اناج کي ڪافي نقصان پهچي سگهي ٿو.

ٻئي طرف وري گهڻي گهم (هيومڊيٽي) ۽ مخصوص گرمي پٽ به الي (فنگس) ۽ جيتن (انسيسڪٽس) جي افزائش ۾ اهم ڪردار ادا ڪن ٿا. ان لاءِ ضروري آهي ته سارين ۾ موجود گهم 10 کان 12 سيڪڙو جي وچ ۾ هجڻ گهرجي. ان کان وڌيڪ نه هئڻ گهرجي ڇاڪاڻ ته اهڙي ماحول ۾ مختلف جراثيم ۽ جيت پوري طرح واڌ ويجهه ٿي ڪري سگهن ۽ اناج کي ڪافي عرصي تائين محفوظ يا قابل استعمال رکي سگهجي ٿو.

سارين (چانورن) جو شمار خريف مند جي اهم ۽ نقد آور فصلن ۾ ٿئي ٿو. دنيا ۾ ڪڻڪ کان پوءِ انساني خوراڪ لاءِ سارين جو فصل سڀ کان وڌيڪ ايراضيءَ تي پوکيو وڃي ٿو. اڄ به چانور دنيا جي ڪيترن ئي ملڪن جي انساني آباديءَ جي بنيادي غذا آهن. اسان جي ملڪ پاڪستان جي 30 سيڪڙو آباديءَ جي خوراڪ جو مڪمل دارومدار چانورن تي آهي.

موجوده حالتن ۾ ايشيائي ملڪ بلخصوص پاڪستان جي آباديءَ ۾ هر سال 2.1 سيڪڙو جي تيزيءَ سان اضافو ٿي رهيو آهي. اهڙيءَ تيزيءَ سان وڌندڙ آباديءَ جون غذائي ضرورتون پوريون ڪرڻ زرعي سائنسدانن ۽ آبادگارن لاءِ ايندڙ وقت ۾ هڪ انتهائي وڏو مسئلو آهي. اهڙي صورتحال کي مدي نظر رکندي سارين جي پوکيءَ واري ايراضي ۾ خاطر خواه اضافو نه ٿو ڪري سگهجي پر سائنسي مهارتن سان سارين جي فصل جي في ايڪڙ پيداوار ۾ اضافو حاصل ڪري سگهجي ٿو ان سان گڏوگڏ حاصل ڪيل پيداوار جو محفوظ ذخيرو ڪرڻ لاءِ بهترين طريقا دريافت ۽ استعمال ڪرڻ اڄوڪي دور جي اهم ضرورت آهن.

عموماً ڏنو وڃي ته اسان جو آبادگار سارين جي اناج کي پلين، گندين يا پورين ۾ بند ڪري ندين گدامن يا گهرجي ڪنهن ڪمري ۾ رکندو آهي. جڏهن ته وڏا زميندار، ڪارخانيدار ۽ واپاري حضرات وري وڏن گدامن ۾ ذخيرو ڪندا آهن. انهيءَ دوران مختلف جراثيم، جيتن ۽ چانورن جي دخل اندازيءَ جي

وڌ نقصان پهچائڻ ٿا. جن ۾ هيٺيان جيت نقصان پهچائڻ جي حوالي سان قابل ذڪر آهن.

Rice Weevil

چانورن جي سري

Lesser Grain Borer

ڪڙڪ جي سري

Red Floor Beetle

اٽي جي سري

Paddy Grain Moth

سارين جي ڌاڻي جو پتنگ

Rice Moth

چانورن جو پتنگ

جيئن ته جيتن جي زندگي ٽن يا چئن مرحلن تي مشتمل آهي. مناسب ماحول ۾ اهي زندگيءَ جو گردان مڪمل ڪن ٿا. پر جڏهن غير مناسب ماحول يعني گرمي پد ۾ گهٽ وڌائڻ يا کاڌ خوراڪ نه هجڻ ڪري انهن جيتن جي واڌ ويجهه غير متحرڪ ٿي ويندي آهي جڏهن وري موافق ماحول يا کاڌ خوراڪ جي موجودگيءَ جي صورت ۾ اهي ٻيهر پنهنجي واڌ ويجهه، نسلي افزائش شروع ڪري ڏيندا آهن. ڪڏهن ڪڏهن اهي اناج وارا جيت خالي گودامن جي ڇتڻن، ڀتين، درن ۽ درين جي ڌارين ۾ لڪي ويهندا آهن. شروع شروع ۾ هنن جيتن جو تعداد گهٽ نظر ايندو آهي.

اسان کي نقصان پهچڻ جو احساس ناهي ٿيندو. پر ڪجهه عرصي کان پوءِ انهن جيتن جي آبادي تيزيءَ سان وڌندي ويندي آهي ۽ نقصان واضح نظر ايندو آهي. انهيءَ وقت جيڪڏهن احتياطي اپائڻ کان ڪم ورتو وڃي ته ڪافي نقصان کان بچي سگهجي ٿو. انهيءَ لاءِ ضروري آهي ته اناج جي ذخيروي واري جاءِ صاف ستري، پڪين سرن سان ٺهيل ۽ ڀتين تي سيمنت جو پلستر ٿيل هجي مطلب ته منجهس ڪنهن به قسم جون ڌاريون، سوراخ نه هجن. جيڪڏهن ڀتين ۾ ڌاريون يا سوراخ هوندا ته جيت انهن ۾ پنهنجون پناهه گاهه بنايڻدا ۽ اسان لاءِ انهن تي ضابطو آڻڻ تمام ڏکيو عمل هوندو. ڏٺو وڃي ته انهن جيتن جو حملو اهڙين جاين ۾ وڌيڪ ظاهر ٿيندو آهي جنهن ۾ اونداهي وڌيڪ هوندي آهي. ڇاڪاڻ ته اناج جا جيت اونداهي کي گهڻو پسند ڪندا آهن. جنهن لاءِ ضروري آهي ته گودام اهڙي نموني

2. حياتياتي ڪارڻ (Biological Reason)

سارين جي ذخيروي کي ماحول جي طبعي جزن کان پوءِ جاندارن جا مختلف گروهه جن ۾ جراثيم، جيت، پڪي ۽ ڪوئا پڻ تمام گهڻو نقصان پهچائڻ ٿا. جن جو ذڪر هيٺ ڪجي ٿو.

الي *Fungus*

الي جا جراثيم سارين جي (ڪل) ٽوٽڙ مٿان، چانورن تي، هوا، پورين يا وري ذخيروي واري جاءِ تي پهريان کان ئي موجود هوندا آهن. انهن کي واڌ ويجهه جاري رکڻ لاءِ مناسب ماحول جو انتظار هوندو آهي جنهن ۾ اناج جي موجود گهم (مواسچر)، آبهوا ۾ گهم (هيومڊٽي) ۽ گرمي پد اهم ڪردار ادا ڪن ٿا يا ڪن صورتن ۾ مينهن، سيلابي پاڻي گودام ۾ اندر داخل ٿي وڃي ٿو ۽ رکيل اناج يعني ساريون، چانور پسي وڃن ٿا. اهڙي صورتحال ۾ جڏهن سارين ۾ موجود گهم (مواسچر) 12 سيڪڙو ۽ آبهوا ۾ گهم (هيومڊٽي) 70 سيڪڙو کان وڌي وڃي عين انهيءَ وقت الي پيدا ٿي وڃي ٿي جيڪا تمام گهڻي نقصان جو سبب بڻجي ٿي.

شديد نقصان جي صورت ۾ اناج مان بدبوءِ اچي ٿي. اناج جو ڌاڻو ۽ رنگ تبديل ٿي وڃي ٿو. جيڪڏهن ڪو به انسان انهيءَ کي غذا طور استعمال ڪندو ته ان کي پيٽ گلي ۽ ڦڦڙن جي موذي مرضن ۾ مبتلا ٿيڻ جو خطرو وڌي وڃي ٿو. سارين جي ذخيروي کي الي جي نقصان کان بچڻ لاءِ ذخيروي واري جڳهه جي بناوت مٿاهين تي، هواداريءَ روشنيءَ واري هجڻ گهرجي، ديوارون پلستر ٿيل هجن ۽ فرش پڻ سيمنت سان پڪو ٺهيل هجي جنهن مان سم (سيڪ) چڙهڻ جو ڪو به انديشو نه هجي جيڪڏهن ساريون فرش تي ڪوڙ جي صورت ۾ کليل رکڻ جو ارادو هجي ته ان جي هيٺان پلاسٽڪ جي چادر ضرور وڇائڻ گهرجي. اڄ ڪلهه پلاسٽڪ جي پورين ۾ ان کي جمع ڪرڻ جو رجحان عام جام آهي. اهڙي صورتحال ۾ لازمي طور تي اناج جون پوريون ڪاٺ جي تختن تي رکيون وڃن اهڙي عمل سان به اناج کي ڪافي حد تائين نقصان کان بچائي سگهجي ٿو.

چيت - *Insect*

عام طور تي ڏٺو وڃي ته جيڪي به غذائي جنسون ذخيروي ڪيون وينديون آهن انهن سڀني ۾ جيتن جو حملو ضرور ٿيندو آهي جڏهن ته وري سارين جي پيٽ ۽ چانورن کي جيت وڌ کان

انسان جي استعمال لائق نه ٿو رهي البه جيڪڏهن ان کي کاڌ خوراڪ لاءِ استعمال ڪيو به وڃي تڏهن به انيڪ بيماريون پيدا ٿيڻ جو انديشو آهي.

جيڪڏهن ڪنهن به گودام ۾ ڪوئا ڏسڻ ۾ اچن ته گودام ۾ رکيل غير ضروري شيون ٻاهر ڪڍجن جتي جتي ڪوئن جا سوراخ نظر اچن انهن کي مڪمل طور تي بند ڪرڻ گهرجي. شديد حملي جي صورت ۾ زهر پاشي ڪئي وڃي انهيءَ لاءِ مارڪيٽ مان زنڪ فاسفائيڊ زهر خريد ڪري استعمال ڪرڻ گهرجي. جنهن ۾ زنڪ فاسفائيڊ جو هڪ حصو ۽ ٽيهه حصا ڪڙڪ جو اتو يا چانورن جو ڌارو ضرورت مطابق ٿورو ڳڙ ۽ تيل شامل ڪري طعامو تيار ڪرڻ گهرجي. ان جا ننڍا ننڍا بال نما ڳوڙها ٺاهي گودام ۾ اندر رکيا وڃن ان سان گڏ ڪنهن ٿانو ۾ پاڻي به رکڻ گهرجي. جڏهن اهي ڪوئا اهو تيار ٿيل طعامو کائيندا ته اهڙي صورت ۾ انهن کي شديد (اڄ) پيلاس لڳندي نتيجي ۾ پاڻي پيئندا ۽ پيئڻ کان پوءِ سندن موت واقع ٿي ويندو آهي. اهڙي طريقي سان مٿين مفيد حڪمت عملي کي اپنائڻ سان سارين يا چانورن جي ذخيرو کي مختلف جاندارن جي نقصان کان محفوظ ڪري انساني غذائي ضرورتن جو خاطر خواه پورا ٿو ڪري قومي تعمير و ترقي، فلاح بهبود ۾ اهم ڪردار ادا ڪري سگهجي ٿو.

جيڪڏهن ڪنهن به گودام ۾ ڪوئا ڏسڻ ۾ اچن ته گودام ۾ رکيل غير ضروري شيون ٻاهر ڪڍجن جتي جتي ڪوئن جا سوراخ نظر اچن انهن کي مڪمل طور تي بند ڪرڻ گهرجي. شديد حملي جي صورت ۾ زهر پاشي ڪئي وڃي انهيءَ لاءِ مارڪيٽ مان زنڪ فاسفائيڊ زهر خريد ڪري استعمال ڪرڻ گهرجي. جنهن ۾ زنڪ فاسفائيڊ جو هڪ حصو ۽ ٽيهه حصا ڪڙڪ جو اتو يا چانورن جو ڌارو ضرورت مطابق ٿورو ڳڙ ۽ تيل شامل ڪري طعامو تيار ڪرڻ گهرجي. ان جا ننڍا ننڍا بال نما ڳوڙها ٺاهي گودام ۾ اندر رکيا وڃن ان سان گڏ ڪنهن ٿانو ۾ پاڻي به رکڻ گهرجي. جڏهن اهي ڪوئا اهو تيار ٿيل طعامو کائيندا ته اهڙي صورت ۾ انهن کي شديد (اڄ) پيلاس لڳندي نتيجي ۾ پاڻي پيئندا ۽ پيئڻ کان پوءِ سندن موت واقع ٿي ويندو آهي.

جو ٺهيل هجي جنهن ۾ هوا ۽ سج جي روشني پهچڻ جو مڪمل انتظام هئڻ گهرجي. ٻئي طرف فرش به سيمينٽ جو ٺهيل هجي، جنهن ۾ ڪنهن به قسم جا سوراخ، ڌاريون، يا ڀڳل ٿنل نه هجي. جيئن ضرورت مطابق زهريلي دوائون آسانيءَ سان استعمال ڪري سگهجن. بهترائين آهي ته اهڙا گودام هميشه انساني آباديءَ کان پري ٺهرائڻ گهرجن. جڏهن به انهن ۾ جيتن جو مسئلو جنم وٺي ته انهن جي ضابطي لاءِ جيڪڏهن اسان زهرن جو استعمال ڪريون ته اهو انساني آباديءَ تي خراب اثر مرتب نه ڪري. جن گودامن ۾ چانورن ذخيرو ڪرڻ جو ارادو هجي ته انهن کي 152 فارن هائيٽ تائين گرم ڪرڻ سان سمورا موجود جيت مري وڃن ٿا. انهيءَ مقصد خاطر 6 يا 7 ڪلو ڪوئلو گودام جي فرش تي پڪيڙي ٻارڻ گهرجن ۽ گودام کي 48 ڪلاڪن تائين مڪمل بند ڪري ڇڏجي انهيءَ کان پوءِ صفائي ڪري ان ۾ اناج جو ذخيرو ڪجي ته اهڙي عمل سان به اناج کي جيتن جي نقصان کان بچائي سگهجي ٿو.

مٿين حڪمت عملي ڪرڻ کان پوءِ به جيڪڏهن گودام ۾ جيت ظاهر ٿين ٿا. ته دونهن ڏيڻ جو بندوبست ڪرڻ گهرجي يا وري مارڪيٽ ۾ زهريلي گيس پيدا ڪندڙ زهر مثال طور فاسٽاڪسن، ايلومونيم فاسفائيڊ تڪيون حاصل ڪري گودام ۾ مختلف جاين تي رکيون وڃن ياد رهي ته اهڙي زهريليون تڪيون 25 کان 30 عدد هڪ هزار اسڪوار فٽ واري جڳهه لاءِ مناسب آهن. زهريليون تڪيون گدام ۾ رکڻ کان پوءِ ان کي ٽن کان پندرهن ڏينهن تائين مڪمل بند ڪري ڇڏجي. انهي وقتي دوران جيڪڏهن گودام ڪوئلو جو ارادو هجي ته زهريلي تڪين جي باقيات گڏ ڪري گدام کان ٻاهر زير زمين دفن ڪري ڇڏڻ گهرجن. جيئن ٻي جيوت جو جاني نقصان نه ٿئي انهن جيتن کان علاوه گودام ۾ رکيل اناج کي ڪجهه پڪي مثال طور جهرڪي، ڪبوتر، ڳيرو، ڪڪڙ ۽ بدڪ به نقصان رسائيندا آهن. انهن تي ضابطو آڻڻ لاءِ گودام جي درين، دروازن، روشن دانن مٿان لوهه جون چاريون هڻڻ گهرجن. اهڙي عمل سان پڪين جو گودام ۾ اچڻ ناممڪن ٿئي ٿو ۽ اناج کي گهڻي نقصان کان بچائي سگهجي ٿو. مٿين پڪين کان پوءِ ڪوئو به هڪ اهڙو خطرناڪ جانور آهي جيڪو اناج کي کائي گهٽ ٿو پر ضايع وڌيڪ ڪندو آهي. مثال طور تي اناج وارين ٻورين کي ڪٽري ٿو، فرش ۾ سوراخ ڪري ٿو. ان کان علاوه اناج ۾ پنهنجو گند شامل ڪري ڇڏي ٿو. نتيجي ۾ اناج ۾ بدبوءِ پيدا ٿي وڃي ٿي ۽ اهو اناج ڪنهن به

ربيع جي پاڇين جا مکيه نقصانڪار جيت ۽ انهن جو تدارڪ

سجاد حسين رند

ميڊيسنل پلانٽ اينڊ ٽوپيڪو ريسرچ انسٽيٽيوٽ،

ٽنڊوڄام

rindsajjad@gmail.com

ربيع جون مکيه پاڇيون جهڙوڪ تماٽر، مٽر، گجر، گوگڙو، پالڪ، گل گوبي، بند گوبي، بصر، ٿوم، ڏاٽا، موري، ميهي وغيره ربيع جي اهم پاڇين ۾ شمار ٿين ٿا. انهن پاڇين کي پوکي کان وٺي پٽائي تائين مختلف رس چوسيندڙ ۽ ڪتري ڪائيندڙ جيتن جو حملو ٿئي ٿو. انهن نقصان رسائڻ وارن جيتن جي سڃاڻپ، انهن جيتن جي ڪري پاڇين تي نظر ايندڙ نقصان جي نشانين کي سمجهڻ ۽ پوءِ انهن نقصان رسائڻ وارن جيتن تي ضابطي لاءِ حڪمت عملي جوڙڻ اهم آهي. ان لاءِ ضروري آهي ته پوکي راهي جي هر عمل کي چڱي طرح سان سمجهڻ گهرجي. ڇو ته انهن سڀني جو سڌي يا اڻ سڌي طرح سان نقصان رسائڻ وارن جيتن جي واڌ ويجه تي اثر ٿئي ٿو. مثلاً پاڇين جي وقت سر پوک، وقت تي پاڻي ڏيڻ، پاڻن جو صحيح مقدار وقت تي استعمال، گند گاه صاف ڪرڻ وغيره. بهتر پيداوار حاصل ڪرڻ لاءِ انهن سڀني گالهين جو خيال رکڻ ضروري آهي ۽ ان سان گڏ پاڇين تي نقصان رسائڻ وارن جيتن جي موجودگي، انهن جوتعداد، معاشي نقصان واري حد تي انهن جي باقائديگي سان نگراني ڪرڻ ضروري آهي. انهن سڀني شين کي سمجهڻ گهرجي تڏهن ئي انهن تي ضابطو آڻڻ ممڪن ٿيندو. ربيع جي پاڇين کي جيڪي مکيه جيت نقصان رسائڻ ٿا اهي هيٺ ڏجن ٿا.

1. ربيع جي پاڇين جا اهم رس چوسيندڙ نقصان ڪار جيت

ٿرڙو:

ميزبان ٻوٽا . ربيع جي پاڇين ۾ ٿرڙو جا ميزبان ٻوٽا جهڙوڪ بصر، ٿوم، گوبي، تماٽا ۽ ميهي وغيره. **سڃاڻپ**. هي جيت پوري يا زرد مائل رنگ جو سنهڙو ڊگهو ٿئي ٿو. هن جيت جا ٻچا توڙي بالغ ٻوٽي جي پنن جي هيٺين پاسي کان رس چوسي نقصان رسائڻ ٿا آهن.

نقصان جون نشانينون. هي جيت ٻوٽي جي پنن ۽ ڏانڊين کي ڪرچي پوءِ انهن مان رس چوسي نقصان پهچائيندو آهي. هن جيت جي

شديد حملي جي ڪري پن مٿن پاسي مڙي سخت ٿي ويندا آهن. پنن جي هيٺين چاندي جهڙي چمڪ جهڙو ته ٺهي پوندو آهي. اهي پن بي ڊولا نظر ايندا آهن. حملي آور ٻوٽي جو ميوو بي نندو ٿي ويندو آهي.

سائو مهلو:

ميزبان ٻوٽا. هي جيت سڀ کان وڌيڪ تماٽي جي فصل کي

نقصان رسائي ٿو.

سڃاڻپ. هي جيت هلڪو پيلويا سائي رنگ جو ٿيندو آهي. هن

جيت کي چست مهلو به سڏيو وڃي ٿو، ڇو ته هي جيت ٻوٽي جي پن تي چستي سان هلندو آهي.

نقصان جون نشانينون. هن جيت جا بالغ توڙي ٻچا پنن مان رس

چوسيندا آهن. رس چوسڻ دوران زهريلو مادو ٻوٽي جي پنن ۾ داخل ٿي ويندو آهي. حملي آور ٻوٽي جا پن گهنججي ويندا آهن ۽ پنن جون ڪناريون زرديون ٿي وينديون آهن. هن جيت جي شديد حملي جي ڪري ٻوٽي جا پن، گاڙها ٿي ويندا آهن ۽ ٻوٽي جي واڌ ويجهه رڪجي ويندي آهي. ٻوٽو ظاهري طرح سان بيمار لڳندو آهي.

اڇي مک:

ميزبان ٻوٽا. اڇي مک جا ميزبان ٻوٽا گل گوبي، بند گوبي، تماٽا ۽

ڏاٽن تي وڌيڪ حملي آور ٿئي ٿو.

سڃاڻپ. هن جيت جا پر اڇي رنگ جا ٿيندا آهن ۽ جسم هلڪي

پيلي رنگ جو هوندو اٿس.

نقصان جون نشانينون. اڇي مک جا ٻچا وڌيڪ نقصانڪار

هوندا آهن، جيڪي ٻوٽي جي پنن جي هيٺين پاسي کان رس چوسي نقصان رسائيندا آهن. هي جيت رس چوسڻ مهل پاڻي مان مادو خارج ڪري توجهن جي ڪري ٻوٽي جي پنن تي ڪارو سينور يا ڪاري گر واري بيماري لڳي ويندي آهي جنهن سان ٻوٽي جو ساهه ڪٽڻ وارو عمل ۽ کاڌو ٺاهڻ وارو عمل متاثر ٿيندو آهي. جنهن جي ڪري ٻوٽي ۾ خوراڪ ٺهڻ جو عمل رڪجي وڃي ٿو نتيجن ٻوٽو سڪڻ شروع ڪري ٿو ۽ پيداوار متاثر ٿئي ٿو.

سسٽ مهلو:

ميزبان ٻوٽا. هي جيت گل گوبي، بند گوبي، تماٽا، موري، پالڪ، ڏاٽا

۽ مٽر تي حملي آور ٿي نقصان رسائي ٿو.

سڃاڻپ. هي جيت زرداڻ مائل سائي رنگ جا هوندا آهن جيڪي

ڇڳن جي صورت ۾ پنن، گونچن، گلن ۽ ڏانڊين نظر ايندا آهن. هنن جي واڌ به تمام تيزي سان ٿيندي آهي.

نقصان جون نشانينون. هي جيت پهريان هيٺين پاسي کان هيٺين

پنن تي حملي آور ٿيندو آهي. جڏهن هن جيت جي تعداد ۾ اضافو ٿيندو آهي ته پوءِ سڄي ٻوٽي تي حملو ڪري نقصان رسائيندا آهن. هي

جيت به رس چوسڻ مهل پاڻيان خارج ڪندا آهن. جنهن جي ڪري ٻوٽي جي پٺن ڪاري رنگ جو سينور اچي وڃي ٿو ۽ ٻوٽي جا پن ڪارا ٿي ويندا آهن. ان صورت ۾ ٻوٽي تي گلن اچڻ کان اڳ ۾ ئي پن سڪي ويندا آهن.

چٽڪرو منگهڻ:

میزبان ٻوٽا. هي جيت موري، گوگڙو، گل گوبي ۽ بند گوبي تي ڏٺو ويو آهي.

سڃاڻپ. هي جيت ڪاري رنگ جو ٿيندو آهي ۽ سندس جسم مٿان ڳاڙهي ۽ زرد رنگ جا نشان هوندا آهن. جنهن جي ڪري چٽڪرو منگهڻ سڏيو وڃي ٿو.

نقصان جون نشانينون. چٽڪرو منگهڻ جا ٻچا توڙي بالغ ٻوٽي جي پٺن مان رس چوسي نقصان پهچائيندا آهن. هن جيت جي حملي جي ڪري پن مڙي پوندا آهن، جيڪي بي ڊولا ۽ بيمار نظر ايندا آهن ۽ آخر ۾ سڪي ويندا آهن. جنهن جي ڪري ٻوٽي ۾ گونچن ۽ گلن ٺهڻ جو عمل رڪجي ويندو آهي.

پن ۾ سرنگه ٺاهيدڙ ڪيئون:

میزبان ٻوٽا. هي جيت ٽماٽي، مٽر ۽ ميٽي تي ڏٺو وڃي ٿو.

سڃاڻپ. هن جيت جي سڃاڻپ جي خاص نشاني اها آهي ته ٻوٽي جي پٺن تي نقصان جي ڪري ورن، وڪڙن جهڙيون لڪيرون نظر اينديون.

نقصان جون نشانينون. هن جيت جو ٻچو ڪيئون ٻوٽي جي پٺن ۾ سرنگهون ٺاهيندو آهي. جيڪي ٻوٽي جي پٺن تي اچي نظر ايندا آهن. نقصان ٿيل پٺن کي سڄ جي روشني تي ڏسندا سين ته پن جي اندر سنهيون ڪيئون نظر ايندو. هن جيت جا ڪيئن پٺن جي اندرين ٻنهي حصن کي کائڻ ٿا ۽ پن اندر ورن، وڪڙن جهڙيون سرنگون ٺاهن ٿا. جنهن جي ڪري ٻوٽي ۾ خوراڪ ٺاهڻ جو عمل رڪجي وڃي ٿو ۽ ٻوٽي واڌ ويجهه تي اثر ٿئي ٿو ۽ پيداوار گهٽ لهي ٿو.

ربيع جي پاڇين ۾ موجود رس چوسيندڙ جيتن جو تدارڪ

. ربيع جي پاڇين جي لاءِ زرخيز زمين جي چونڊ ڪجي.

. ربيع جي پاڇين لاءِ سٺو ۽ صحتمند ٻج جو استعمال ڪجي.

2. ربيع جي پاڇين جا اهم ڪيئن يا ڪٿي نقصان ڪار جيت

آمريڪن ڪيئون:

میزبان ٻوٽا. بصر، ٿوم، ٽماٽا، ميٽي ۽ مٽر هن جيت جا مکيه ميزبان ٻوٽا آهن.

سڃاڻپ. هن جيت جي ڪيئي جو رنگ پهريان ميرانجهڙو جيڪو بعد ۾ هلڪو سائو پوءِ آهستي آهستي. ربيع جي پاڇين جي

چوڌاري اهي ٻوٽا پوکجن جيڪي هاري دوست جيتن کي پاڻ ڏانهن متوجهه يا ڪشش ڪن.

. ربيع جي پاڇين ۾ موجود رس چوسيندڙ جيتن جي حملي کان بچڻ لاءِ يا نگراني لاءِ فصل ۾ انڊي ۽ ان جي چوڌاري مختلف رنگن وارن بورڊن تي گريس هڻي انهن کي فصل ۾ لڳائڻ ته جيئن رس چوسيندڙ جيت انهن مختلف رنگن وارن تختين تي گريس ۾ ڦاسن.

. جيڪڏهن ربيع جي پاڇين ۾ موجود رس چوسيندڙ جيتن معاشي نقصان واري حد تي پهچن ته شروع ۾ نم يا تماڪ جو قوهارو ڪجي ته جيئن انهن جو تعداد گهٽ ٿئي.

. شديد حملي جي صورت ۾ زرعي ماهرن جي مشوري سان زرعي زهرن جو استعمال ڪجي ۽ غير ضروري زرعي زهرن جي استعمال کان پاسو ڪجي. يا هيٺ ڏنل زرعي زهر، زرعي ماهرن جي مشوري سان استعمال ڪجن.

سائو نظر ايندو آهي. هن جيت جي ڪيئي جي جسم تي ٻنهي پاسن کان سڌيون ڊگهيون لڪيرون نظر اينديون آهن. هن جيت جو بالغ سونهري مائل پورو هوندو آهي سندس اڳيان پر هلڪا پورا ۽ انهن تي ڪاري رنگ جا داغ ۽ هيٺيان پر هلڪا پورا ڪناريون ڪاراڻ مائل هونديون آهن.

نقصان جون نشانينون. آمريڪن ڪيئون تمام گهڻو هاجيڪار جيت آهي. هن جيت جو ڪيئون اٺن مان نڪرڻ کان پوءِ پٺن، گلن، ڏانڊين ۽ ميوي تي حملي آور ٿي نقصان رسائي ٿو. هي ڪيئون کائڻ ۾ تمام گهڻو تيز هوندو آهي ۽ کائڻ دوران پنهنجو گنديا ڦوڳ ٻاهر ڪڍندو ويندو آهي.

ڪپڙو ڪيئون:

میزبان ٻوٽا. هي ڪيئون گل گوبي ۽ بند گوبي تي حملي آور ٿي نقصان رسائي ٿو.

سڃاڻپ. هي ڪيئون ڪپڙو ٿي هلندو آهي. يعني پنهنجي چيلهه کي اڌ گول جي شڪل ۾ مٽي ڪندو آهي. ڇاڪاڻ ته جسم جي وچين حصي تي ڪيئي کي ٽنگون نه هونديون آهن. هن جيت جا ڪيئن سائي رنگ جا هوندا آهن. هن جيت جا بالغ پروانا پوري رنگ جا ٿيندا آهن.

نقصان جون نشانينون. هي جيت ربيع جي پاڇين ۾ بيجاري کان وٺي فصل کي نقصان رسائڻ شروع ڪندو آهي. هن جيت جو ڪيئون پٺن تي حملي آور ٿي نقصان رسائيندو آهي. هن جيت جي شديد حملي جي ڪري پٺن جون نسون ۽ وچين رڱ وڃي ٻڇندي آهي باقي سڄي پن کي کائي ختم ڪري ڇڏيندو آهي.

چور ڪيئون:

جيت جونالو	نقصان جي معاشي حد	زرعي زهر	مقدار في ايڪڙ يا في لٽر
ٿرڙو	پن في 5_8	ڊائيمٽوٽ ڪلوروفيناپٽر	500 ملي لٽر في ايڪڙ 120 ملي لٽر في ايڪڙ
سائو مهلو	1 في پن	ڊائيمٽوٽ اوشن	300 کان 400 ملي لٽر في ايڪڙ 100 گرام في ايڪڙ
اچي مک	في پن 5	اسيٽامبيروڊ پائريڪسيڦين	125 ملي لٽر في ايڪڙ 400 ملي لٽر في ايڪڙ
سسٽ مهلو	8 في ٻوٽو 5	ڪونفيڊور ڊائيمٽوٽ	250 ملي لٽر في ايڪڙ 300 کان 400 ملي لٽر في ايڪڙ
چٽڪرو منگهڻ	في ٻوٽو 10	ڪلوروپائريفاس ڪونفيڊور	600 کان 700 ملي لٽر في ايڪڙ 200 ملي لٽر في ايڪڙ
پن ۾ سرنگه ٺاهيدڙ ڪيئون	سرنگه في پن 2_3	اسپائينوتورام ٽالستار	120 گرام في ايڪڙ 250 ملي لٽر في ايڪڙ

نقصان جون نشانيون. هن جيت جا ڪيئن پڻ تي حملي آور تي نقصان رسائيندا آهن. شديد حملي جي صورت ۾ پڻ آخر ۾ چاڻي وانگر وڃي بچندا آهن.

ربيع جي پاڇين ۾ موجود ڪٿري ڪائيندڙ جيتن جو تدارڪ

. ربيع جي پاڇين جي لاءِ زرخيز زمين جي چونڊ ڪجي.

. ربيع جي پاڇين لاءِ سٺو ۽ صحتمند بچ جو استعمال ڪجي.

. زمين کي اونهان هر ڏجن ته جيئن نقصان رسائڻ وارن جيتن جا

سوٽ ٻاهر نڪرن ۽ پڪين جو ڪاڇ بڻجن.

. زمين مان گند گاه صاف ڪجي.

. جيڪڏهن ربيع جي پاڇين ۾ موجود ڪٿري ڪائيندڙ جيتن

معاشي نقصان واري حد تي پهچن ته شروع ۾ نم يا تماڪ جو ڦوهارو

ڪجي ته جيئن انهن جو تعداد گهٽ ٿئي.

. شديد حملي جي صورت ۾ علائقي جي زرعي ماهرن جي

مشوري سان زرعي زهرن جو استعمال ڪجي. ۽ غير ضروري زرعي

زهرن جي استعمال کان پاسو ڪجي. يا هيٺ ڏنل زرعي زهر، زرعي

ماهرن جي مشوري سان استعمال ڪجن.

■

ميزبان ٻوٽا. هي ڪيئون موري، پالڪ، نماٽا، ڌاٽا، ميٽي، متر،

گوگڙو، بند گوبي ۽ گل گوبي جو اهم نقصان رسائيندڙ جيت آهي.

سڃاڻپ. هن جيت جا ڪيئن نقصان ڪار هوندا آهن.

شروعات ۾ انهن ڪيئن جو رنگ هلڪو سائو ٿيندو آهي. جيئن

جيئن وڏا ٿيندا ويندا آهن ته انهن جو رنگ گهرو پورو ڪاراڻ

مائل ٿي ويندو آهي ۽ سندس مٿو ڳاڙهو ٿيندو اٿس. هن جيت جا

بالغ پروانا يا پوپٽ ميرانجهڙي پوري رنگ جا هوندا آهن. سندس

پرن مٿان گهري پوري رنگ جا داغ هوندا اٿن. هن ڪيئن جي ٻي

اهم سڃاڻپ اها آهي ته ڏينهن جي وقت پنهنجو مٿو ڇڙ سان ملائي

ڇڏيندو آهي ۽ ڏينهن جي وقت زمين جي ڌارن يا سوراخن ۾

لڪيل هوندو آهي.

نقصان جون نشانيون. هي ڪيئون رات جي وقت زمين مان

نڪري فصلن تي حملي آور ٿي نقصان رسائيندو آهي. هن جي

حملي جي ڪري پڻ ۾ سوراخ نظر ايندا آهن.

ڊائمنڊ بيگ ماٽ:

ميزبان ٻوٽا. هي جيت گل گوبي ۽ بند گوبي جو اهم جيت آهي

انهن تي حملو ڪري نقصان رسائيندو آهي.

سڃاڻپ. هن جيت جا ڪيئن سائي رنگ جا ٿيندا آهن ۽

سندس جسم مٿان سنها وار هوندا اٿن. جڏهن ته بالغ پروانا پوراڻ

مائل هوندا آهن. ه جا پر فڪي رنگ جا سوڙها ۽ پرن جون ڪناريون

اندرئين پاسي زرديون هونديون آهن. جڏهن پوپٽ ويهندو آهي ته پني

هيري جهڙي نظر ۾ ايندي آهي.

ول واري خاندان جا اهم گندگاھ (ڪنولوبوليسي فيملي)

ياسر علي مجيد اڻو

سنڌ زرعي يونيورسٽي، ٽنڊو ڄام

Yasiragr2k36@gmail.com

ڊاڪٽر اسلام الدين مجيد اڻو

ايگريڪلچر ريسرچ سينٽر، ٽنڊو ڄام

himajeedano@gmail.com

تعارف

ولين وارن ٻوٽن جي خاندان (ڪنولوبوليسي فيملي) جا ٻوٽا گرم ۽ نيم گرم علائقن ۾ وسيع ايراضي تي پکڙيل آهن. هن خاندان ۾ ولين (مورنگ گلوري) وارا ٻوٽا شامل آهن، جنهن ۾ 59 جنرا ۽ تقريبن 1600 اسپيشيون موجود آهن. هن خاندان جا ڪجهه ٻوٽا هن جي رنگين گلن جي ڪري گهرن، آفيسن ۽ پارڪن ۾ پوکيا ويندا آهن ۽ انهيءَ کان علاوه ڪجهه فصل طور به پوکيا ويندا آهن، جيئن لاهوري گجر وغيره.

هن خاندان جا ٻوٽا گاه نما، ننڍا ٻوٽا ۽ ڪجهه سخت ۽ نرم ڏانڊي واريون وليون ٿين ٿيون. هن خاندان جي ٻوٽن جا پن ڏانڊي جي آمهون سامهون (alternate) ٿين ٿا، جيڪي سادو يا مرڪب هوندا آهن. هن جي ڏانڊي نرم ۽ مضبوط ۽ پريل هوندي آهي، پر ڪجهه ٻوٽن جي ڏانڊي اندران کان خالي يا ٿيوب نما هوندي آهي. هن جي پاڙ تاندوري وانگر آهي، پر ڪجهه ٻوٽن ۾ هن جي پاڙ زمين اندر گنڊ ناهي ٿي يا گجر نما پاڙ ناهين ٿا. هن جي گل جون 5 پنڪڙيون ملي ڪري هڪ ڪيف نما گل ناهين ٿيون. هن جو ميوو/ٻج گول، ڪاڇي يا ڪيپسول نما ٿئي ٿو.

هن خاندان جا گندگاھ جيڪي سنڌ اندر ملن ٿا انهن ۾ ناڙو، اوٽن، بي پاڙي ۽ وڻ ويڙهي، جنهن جا تفصيل هيٺ ڏجن ٿا.

ناڙو

انگريزي نالو: Field bind weed

نپاتي نالو: *Convolvulus arvensis* L.

خاندان: Convolvulaceae

اهڃاڻ: هي اونهي پاڙ وارو دائمي گندگاھ آهي. هن جي پاڙ زمين اندر ڦٽڻ جي صلاحيت رکي ٿي جيڪا هڪ (1) ميٽر زمين اندر اونهي وڃي سگهي ٿي. هن جي ڏانڊي پکڙجندڙ جيڪا 2 ميٽرن تائين ڊگهي ٿئي ٿي. گل ڪيف نما 2 سينٽي ميٽر ڊگھا، اڀا، يا پيلا گلابي ٿين، هن جو ٻج گول جيڪو 8 سينٽي ميٽر ڊگھو ٿئي. هن جي ول پين ٻوٽن سان مشابهت رکي ٿي. پر انهن جي پنن ۽ گلن جي شڪل پين کان مختلف ٿئي ٿي.

ناڙي جي ول جا گل

اهميت: هي گندگاھ ڪمند جي فصل ۾ مسئلا پيدا ڪري ٿو. ڪڻڪ ۽ ٻين فصلن ۾ خريف توڙي ربيع ۾ ٿئي ٿو. ڪمند جي ٻوٽن تي مٿي چڙهي واڌ ڪري ٿو، جيڪو فصل جي ٻوٽن سان روشني حاصل ڪرڻ ۾ مقابلو ڪري ٿو. فصل جي پڇي وڃڻ تي ٻوٽن کي هيٺ ڪيرائي ٿو.

اوئن

انگريزي نالو: Cressa / Torch thistle

نباتاتي نالو: *Cressa cretica*

خاندان: Convolvulaceae

اهيڃاڻ: هي گندگاه گهت واڌ ڪري ٿو. هي خاص طرح سان 30 سينٽي ميٽر اڀي واڌ ڪن ٿا. هي ساليانو يا وري دائمي گندگاه آهي. هن جا ڳردار ميرانجهڙا ساوا پن ٿين ٿا. هن جا گل تمام ننڍا ۽ اڇي رنگ جا هوندا آهن. هي بياباني ٻوٽن سان مشابهت رکي ٿو، پر انهن (بياباني ٻوٽن) جون ڏانڊيون سخت ۽ ٻوٽا قد بت ۾ هن (اوئن) کان وڏا ٿين ٿا.

اهميت: ڪلراڻي زمين ۾ عام ٿئي ۽ ربيع ۽ خريف ٻنهي موسمن ۾

ٿئي ٿو.

اوئن جو ٻوٽو

بي پاڙي (الف)

انگريزي نالو: Dodder (field dodder)

نباتاتي نالو: *Cuscuta campestris* yuncker

خاندان: Convolvulaceae

اهيڃاڻ: هي هڪ اهڙي ول آهي جنهن جو رنگ پيلو ٿئي ٿو، جيڪا بين وٽن جي نارين اندر، پنهنجن پاڙن کي اندر وجهي، ان مان خوراڪ حاصل ڪري ٿي. هن جي ٿولھ ۾ هن جو قطر 1 کان 2 ملي ميٽر ٿئي ٿو، جيڪا بنا ڪنهن پنن جي ٿئي ٿي. هن جا گل سفيد 2 کان 3 ڇڳن ۾ ٿين، جن جي جسامت 1 سينٽي ميٽر ٿئي ٿي.

اهميت: هي برسيم ۽ لوسٽ جو خطرناڪ گندگاه آهي. هن جو ٻج گاهه جي ٻج سان ملي، ان کي خراب ڪري ٿو. جيڪڏهن بي پاڙي ڪنهن ساڻي وٽ مٿان لڳي وڃي ته ان کي سڪائي ڇڏي ٿي.

بي پاڙي جا گل

بي پاڙي جي ول

بي پاڙي (ب)

انگريزي نالو: Dodder

نباتاتي نالو: *Cuscuta reflexa* Roxb

خاندان: Convolvulaceae

اهيڃاڻ: هي هڪ پيلي رنگ جي اهڙي ول آهي، جيڪا ٻوٽن جي سنهي ڪل ۾ پنهنجون پاڙون اندر وجهي، ان مان خوراڪ حاصل ڪري ٿي. هن جي ڏانڊي جي جو قطر ٿولھ ۾ 2 کان 3 ملي ميٽر آهي. هن ول

چڙهي ٿي. هن جا پن 10 سينٽي ميٽر تائين ڊگھا ٿين ۽ گل 3 کان 5 سينٽي ميٽر تائين جسامت ۾، پيلاڻ مائل کان گھري گلابي ٿين ٿا. ناڙي جهڙي واڌ واري ساڳي عادت، پر هن جا گل وڏا ۽ ڪارا ٿين، هن جا بيا قسم به لڌا ويا آهن.

وڻ ويڙهي جي ول ۽ گل

اهميت: هي وڻ ويڙهي گھڻو ڪري خوراڪي ٻوٽن ۾، پر سارين ۾ عام ٿئي ۽ زمين جي آلاڻ مائل حالت ۾ ۽ جتي نھري پاڻي وڌيڪ اچي، جهڙوڪ: مندائتي فصل ۾. هي فصل کي ويڙهي ڪيرائي ٿي ۽ فصل جي لاباري ڪرڻ ۾ مسئلا پيدا ڪري ٿي. ويڪري پنن واري گاه مار دوا هن کي ختم ڪري ٿي.

■

جا پن ڪونه ٿين، خوارڪ پنهنجي ميزبان ٻوٽي کان حاصل ڪري ٿي. گل هر هڪ 5 کان 6 ملي ميٽر ڊگھا، اڇا يا گلابي ٿين. سندن قطر 1 کان 2 ملي ميٽر ٿئي ٿو، گل ننڍا ٿين ٿا، جيڪي گھاتن چڱن ۾ ٿين. هن جي عام قسمن کي بي پاڙي سڏجي ٿو.

اهميت: ڪڏهن ڪڏهن وڻن ۽ ٻوٽن لاءِ هاجيڪار ٿئي ٿي.

بي پاڙي جي ول

وڻ ويڙهي

انگريزي نالو: Black bind weed

نباتاتي نالو: *Ipomoea species*

خاندان: Convolvulaceae

اهيڃاڻ: هي وڻ ويڙهي ٻئي ڏانڊي سان پڪڙجندڙ يا وڻ تي چڙهڻ جي صلاحيت رکي ٿي ج، ايتري تائين جو ڪيرائي ميٽر ڊگھي وڻ تي

ٻوٽن جي واڌ ويجهه ۾ مائیکرو غذائي عنصرن جو ڪردار

ڊاڪٽر ذوالفقار علي عباسي

۽ عبیدالله جوڻيجو

ڊپارٽمينٽ آف ايگرونامي

شهيد ذوالفقار علي ڀٽو ايگريڪلچرل ڪاليج ڏوڪري

ڪئمپس آف سنڌ زرعي يونيورسٽي ٽنڊوڄام

Ubedullahjunejo489@gmail.com

Zaabbasi786@gmail.com

ٻوٽن جا غذائي اجزا ڪيميائي عنصر آهن. جيڪي ٻوٽن جي صحت ۽ غذائيت لاءِ ضروري آهن. ٻوٽن جي غذائيت واري عنصرن کي ٽن ڀاڱن ۾ ورهايو ويو آهي. ٻوٽن جي سڀني ضرورتون مقدار جي حساب سان آهن. انفرادي عنصر اهميت

۾ ٻوٽن جي غذائيت ۽ ان ۾ اهم ڪردار ادا ڪن ٿا. ٻوٽن جي غذائي عنصرن جا ٽي ڀاڱا آهن. هڪڙا پرائمري غذائي عنصر ٿانوي غذائي عنصر ۽ مائیکرو غذائي عنصر. بنيادي طور تي هر قسم جي ٻوٽن کي

ڪاپر جو به ٻوٽن جي واڌ ويجهه ۾ اهم ڪردار آهي. هي پٺن جي ڪنارن تي موجود جهلي کي سخت ڪندو آهي، جيڪو پٺن جي ڪومائٽن کان بچائيندو آهي هن جي گهٽتائي جا سبب هيٺ ڏجن ٿا. هن جي گهٽتائيءَ سان پٺن جو رنگ هلڪو سائو ۽ زرد مائل هوندو آهي، ان سان گڏوگڏ ٻوٽي جون ڌارون ڦٽندي وينديون آهن، پر عام طور تي ڪاپر جي ڪوت جون علامتون جي نشاندهي ريتلي زمين ٿينديون آهن. ڪاپر جو ٻوٽي جي پاڙ کان مٿي چڙهڻ جو عمل آهستي ٿي ويندو آهي، ڇو جو زمين ۾ فاسفورس ۽ آئرن جي مقدار وڌي ويندو آهي ته پوءِ ڪاپر جي موجودگي ٻوٽي ۾ انتهائي گهٽجي ويندي آهي، جنهن جي وجه سان ڪاپر جي گهٽتائي واقع ٿي ويندي آهي

غذائي عنصرن جي ڪري ٻوٽو پنهنجي شروعات ڪري ٿو. ٿانوي غذائي عنصر اهي عنصر آهن جيڪي ٻوٽن کي وڌيڪ مقدار ۾ گهربل ته ڪونه هوندا آهن پر ٻوٽن جي صحت لاءِ ضروري آهن جن ۾ ڪلشيم، ميگنيشيم ۽ سلفر شامل آهن، تنهن ڪري انهن کي ٿانوي غذائي عنصر سڏيو وڃي ٿو. مائیکرو غذائي عنصر جن کي ٻوٽا گهٽ کان گهٽ استعمال ڪن ٿا پر ٻين غذائي عنصرن وانگي واڌ ويجهه ۽ ترقي ۾ پنهنجو ڪردار ادا ڪن ٿا. مائیکرو غذائي عنصر جن ۾ بوران، ڪلورين، ڪاپر، نڪل، آئرن، ميگنيز، زنڪ ۽ موليبڊينيم شامل آهن. هي سڀئي مائیکرو غذائي عنصر ٻوٽن جي حياتيات ۾ مختلف ڪردار ادا ڪن ٿا. انهن جو مثال هن طرح آهي فاسفورس ۽ پوٽاش گلن ۽ فروٽ ۾ اضافو ڪن ٿا. ٻوٽن ۾ واڌ ويجهه لاءِ مائیکرو غذائي عنصرن جو ڪردار اهم آهي جيڪي زمين منجهان معمولي مقدار ۾ حاصل ڪيا ويندا آهن ۽ اهي ٻوٽي جي ميٽابولزم (Metabolism) کي برابر رکڻ ۾ مدد ڪن ٿا ۽ ان سان گڏوگڏ واڌ ويجهه جي عمل کي جاري رکندا آهن مائیکرو غذائي عنصر اهڙا آهن جو

ٻوٽن جي واڌ ويجهه تي سڌو سنئون اثر انداز ٿيندا آهن زمين ۾ جڏهن مائیکرو غذائي عنصرن جي ڪوت يا گهٽتائي ٿئي ته ٻوٽن ۾ هيٺ ڏنل علامتون ظاهر ٿيڻ شروع ٿينديون آهن. جن ۾

ٻوٽي جو قد ننڍو ٿيڻ پٺن جو رنگ زرد يا ڦڪو ٿيڻ ۽ جلدي ڪومائجي وڃڻ ۽ پوري رنگ جا داغ ظاهر ٿيڻ شامل آهن، جڏهن زمين ۾ بوران جي ڪوت ٿيندي آهي ته سڀ کان پهريان ٻوٽن جون شاخون ۽ پاڙون ۾ موجود ٽشوز (Tissues) کي

هي غذائي عنصر وڌيڪ مقدار ۾ گهربل هجن ٿا جن ۾ آهي نائٽروجن، فاسفورس ۽ پوٽاشيم هي اهي غذائي عنصر آهن. جيڪي ٻين غذائي عنصرن جي پيٽ ۾ وڌيڪ ضرورت ۾ هجن ٿا. ان ڪري انهن کي پرائمري جو نالو ڏنو ويو مطلب ته انهن

متاثر ڪنديون آهن ظاهري طور تي جيڪي علامتون سڀ کان پھريان ظاهر ٿينديون ته نئون پنن جي ٺھڻ ۽ موتي ٿيڻ سان نتيجو اهو نڪرندو ته پن جي ڏانڊين ۽ شاخن ۾ بلڪل نازڪ صورتحال پيدا ٿي ويندي آھي. جيڪا معمولي هوا لڳڻ سان ٻوٽي کان جدا ٿي ويندا هڪ ڳالهه واضح ڪيان ته ٻوٽن ۾ کاڌ خوراڪ جي تياري جو عمل پنن ۾ ٿيندو آھي جنھن کي فوٽوسائٽسز ((Photosynthesis چئبو آھي. هن کي کاڌ خوراڪ جي فيڪٽري بہ چيو ويندو آھي، جنھن جي تباھ ٿي وڃڻ سان سڌو سنئون ٻوٽن جي واڌ ويجهه متاثر ٿيندي آھي ڪڍي ائين چئجي ته ٻوٽي جو پورو نظام ختم ٿي ويندو.

بوران دنيا ۾ سڀ کان وڌيڪ استعمال ٿيڻ وارو مائیکرو غذائي عنصر آھي. هر ٻوٽي جي زندگي ۾ بہ واڌ ويجهه جا عمل هوندا آهن، جيڪي انتهائي اهم آهن انهن مان هڪ آھي ٻوٽن جي واڌ ويجهه ۽ پيو جيڪو ٻوٽن ۾ ميوو ٺھندو آھي انهن ٻنهي عملن ۾ بوران جو اهم

آھي پر ان جا اثرات ظاهر ٿيڻ تائين فصل ۾ تقريبن ويھ سيڪڙو پيداوار گھٽ ٿي وڃي ٿي. عام طور تي زنڪ جي علامتون ان وقت ظاهر ٿينديون آهن، جڏهن ٻوٽن ۾ واڌ ويجهه جو عمل رڪجي وڃي ٿو ۽ پنن جي رڳن جي وچ ۾ هلڪو رنگ يا بي رنگ ظاهر ٿيڻ شروع ٿيندو آھي ۽ پن ٽيڙا ڦيرڙا ٿيندا آهن. زنڪ جي گھٽتائي معلوم ڪرڻ لاءِ سڀ کان بهترين حل هي آھي ته مٽي جو باقاعده معائنو ڪرائڻ گھرجي نه ته بغير معائني جي اڪثر زمين ۾ ڪيترن ئي سالن تائين زنڪ جي کوٽ جو شڪار رھي ٿو. ۽ اڪثر هاري ان سخت مسئلي سان پريشان رھندا آهن ڇو ته اڪثر وقت ۾ زنڪ جي کوٽ جا اثر

ڪلورين ٻوٽن جي فوٽوسائٽسز سان گڏوگڏ استومينا (Stomata جي کوٽ ۽ بندڪرڻ م اهم ڪردار آھي. هن جي عمل سان ٻوٽن جي واڌ ويجهه ۽ ترقيءَ سان گڏ اوسموتڪ ((Osmotic ۽ استومينل ريگيوليشن ((Stomatal Regulation ۽ بيمارين سان گڏ مزاحمت واري عمل کي مناسب سطح تي هوندي آھي. ڪلورين ڪيترن ئي فصلن جهڙوڪ بصر ۽ ڪپھ جي پيداوار ۽ معيار کي بهتر بڻائي ٿي جيڪڏهن زمين ۾ هن غذائيت واري عنصر جي کوٽ ۽ گھٽتائيءَ سبب پنن جو سڙڻ جو عمل خاص ڪري ان جي ڪنارن تي هوندو آھي. جيئن گھٽتائي وڌي وڃي ٿي ته ان ۾ وڌيڪ شدت اچي وڃي ٿي.

ظاهر ڪون ٿيندا آهن ۽ فصل جي پيداوار کي متاثر ڪندي آھي. زنڪ جي کوٽ فصلن جي پيداوار کي متاثر ڪري ٿي. جنھن ۾ چانور، ڪڻڪ، جوئر ۽ ان کان علاوه ميوا ۽ سبزيون بہ شامل آهن. ڪوبالت ٻوٽن جي مجموعي واڌ ويجهه ۾

اهم ڪردار ادا ڪري ٿو. ڪوبالت ٻوٽن جي ڏانڊين ۾ واڌ ويجهه جي عملن لاءِ ضروري آھي. نئين ڦٽندڙ ٻوٽي جي تھ کي ڊگھو ڪرڻ ۽ پنن جي ڊسڪ کي وڌائڻ، ٻوٽي جي پختگي تائين پهچڻ ۽ ان کي صحتمند بچ م تبديل ڪرڻ لاءِ ضروري آھي. ڪوبالت وٽامن B12 جي صورت ۾ جانورن ۽ انسانن جي اهم ضرورت آھي. ٻوٽن ۾ اهو ظاهر نہ ٿيندو آھي. هي عنصر نائٽروجن جي ٺھڻ لاءِ رائزوبيم ((Rhizobium ذريعي ٻوٽن کي اڻ سڌي طرح گھربل هوندو آھي. ڪوبالت ڪيترن ئي اينزائيمز ((Enzymes ۽ پروٽين جو هڪ حصو

ڪردار آھي. بوران ٻوٽن لاءِ اهم آھي پر ان جي گھڻي مقدار سان ڪنھن بہ وقت زمين کي زھريلو ڪري ڇڏي ٿو جنھن جي وجھ سان زمين جي پي ايڇ (PH متاثر ٿيندي آھي پر ان کي بہ زرعي ماھرن جي صلاح ۽ مشوري سان استعمال ڪجي.

زنڪ جو استعمال بہ زرعي زمينن ۾ ڪيو ويندو آھي جيڪو ٻوٽن جي اندر اينزائيمز ((Enzymes ۽ هارمونز ((hormones جي عمل کي وڌيڪ تيز ڪندو آھي. جنھن جو سڌو سنئون تعلق ٻوٽن جي واڌ ويجهه تي ٿيندو آھي. زنڪ جي گھٽتائي جو مسئلو اڪثر زرعي جنسن ۾ ڏٺو ويو

(Osmotic) ۽ استوميتل ريگيوليشن (Stomatal Regulation) ۽ بيمارين سان گڏ مزاحمت واري عمل کي مناسب سطح تي هوندي آهي . ڪلورين ڪيترن ئي فصلن جهڙوڪ بصر ۽ ڪپهه جي پيداوار ۽ معيار کي بهتر بڻائي ٿي جيڪڏهن زمين ۾ هن غذائيت واري عنصر جي کوٽ ۽ گهٽتائيءَ سبب پنن جو سڙڻ جو عمل خاص ڪري ان جي ڪنارن تي هوندو آهي. جيئن گهٽتائي وڌي وڃي ٿي ته ان ۾ وڌيڪ شدت اچي وڃي ٿي.

آٽرن ٻوٽي جي ترقي لاءِ هڪڙو ضروري غذائيت وارو عنصر آهي. هي عنصر اهم ڪردار ادا ڪري ٿو ڇاڪاڻ ته اهو ڪلوروفل (Chlorophyll) جي ٺهڻ ۾ ۽ ٻين اينزائيمز (Enzymes) ۽ ميٽابولڪ (Metabolic) عملن ۾ شامل آهي جنهن کان سواءِ ٻوٽا پنهنجي زندگيءَ جي ڪار وهنوار کي نٿا هلائي سگهن. آٽرن جي گهٽتائي جي صورت ۾ بنيادي علامت هي آهي ته ٻوٽي جو رنگ زرد ٿيندو آهي. سخت حالتن ۾، سڄو پن زرد يا اڇو ٿي ويندو ۽ ٻوٽي جي جيوگهرڙن جي مرڻ سان ٻاهرئين ڪنارن کان سڪي وڃي ٿو ۽ ناسي رنگ جو ٿئي ٿو. ٻوٽن ۾، آٽرن جي ضرورت ٻوٽي کي ان وقت پوي جڏهن فوٽوسائٽسز (Photosynthesis) ۽ ڪلوروفل (Chlorophyll) جي ٺهڻ جو عمل ٿئي ٿو. زمين ۾ آٽرن جي دستيابي قدرتي ٿيندي آهي. نڪل ڪجهه ٻوٽن جي اينزائيمز (Enzymes) جو حصو آهي ۽ هي عنصر خاص ڪردار ادا ڪري ٿو. خاص طور تي ٻوٽي کي نائٽروجن جي صورت ۾ اندروني استعمال لائق بنائي ان کي ميٽابولائيز ڪري ٿو. نڪل جي بغير يوريا ٻوٽي جي اندر ٽشوز (Tissues) جي سطح تي جمع ٿي سگهي ٿي جيڪا پنن جي ڪنارن تي زخم ڪري ڇڏي ٿي ٻوٽن ۾ ان جي گهٽتائي جي ڪري پنن تي زخم ڪري ڇڏي ٿو. بغير ڪائيءَ واري ٻوٽن لاءِ گهٽتائي جي علامتن ۾ نون پنن ۾ ساڻو مادو نه هجڻ ۽ ٻوٽي جي گهٽتائي ۽ ان ۾ گهٽ پنن جي واڌ شامل آهي.

آهي، جيڪو ٻوٽن جي ميٽابولزم (Metabolism) ۾ حصو وٺندو آهي. ٻوٽا ڪوبالت جي گهٽتائي کي ظاهر ڪندا آهن. وڌيڪ مقدار ۾ ڪوبالت ٻوٽن لاءِ زهريلو ثابت ٿي سگهي ٿو. ڪوبالت جي گهٽتائي جي نتيجي ۾ ڦڪي رنگ جا پن ۽ رڳون ٿي وينديون آهن ۽ پنن جي ڦڪي رنگ جي ڪري فوٽوسائٽسز جي عمل کي متاثر ڪري سگهي ٿو. ٻوٽن ۾ مٿاستا جي اڳڀرائي سان ڪوبالت اينزائيمز (Enzymes) ۽ پروٽين (Protein) جي هڪ جزي جي طور تي ۽ ٻوٽي جي ميٽابولزم (Metabolism) ان جو خاص ڪردار ادا ڪري ٿو ۽ ڪوبالت جي سڃاڻپ هڪ ضروري مائڪرو غذائي عنصر جي طور تي ٿيندي آهي اسان جي ٻوٽن جي معدنيات ۾ غذائيت اهم آهي. جيڪا فصل جي پيداوار کي بهتر بڻائي ٿي. ڪاپر جو به ٻوٽن جي واڌ ويجهه ۾ اهم ڪردار آهي. هي پنن جي ڪنارن تي موجود جهلي کي سخت ڪندو آهي جيڪو پنن جي ڪومائٽن کان بچائيندو آهي هن جي گهٽتائي جا سبب هيٺ ڏجن ٿا. هن جي گهٽتائيءَ سان پنن جو رنگ هلڪو سائو ۽ زرد مائل هوندو آهي ان سان گڏوگڏ ٻوٽي جون ڌارون ڦندي وينديون آهن. پر عام طور تي ڪاپر جي کوٽ جون علامتون جي نشاندهي ريتلي زمين ٿينديون آهن ڪاپر جو ٻوٽي جي پاڙ کان مٿي چڙهڻ جو عمل آهستي ٿي ويندو آهي ڇو جو زمين ۾ فاسفورس ۽ آٽرن جي مقدار وڌي ويندو آهي ته پوءِ ڪاپر جي موجودگي ٻوٽي ۾ انتهائي گهٽجي ويندي آهي. جنهن جي وجهه سان ڪاپر جي گهٽتائي واقع ٿي ويندي آهي.

مولبدنيم جي گهٽتائي جو اثر سڌوسنئون ٻوٽن جي ميووي ۽ اناج جي پيداوار تي ٿيندو آهي. ڪلورين فوٽوسائٽسز (Photosynthesis) جي عمل ۾ اهم ڪردار ادا ڪري ٿو. ڪلورين ٻوٽن جي فوٽوسائٽسز سان گڏوگڏ استوميتا (Stomata) جي کولڻ ۽ بند ڪرڻ ۾ اهم ڪردار آهي. هن جي عمل سان ٻوٽن جي واڌ ويجهه ۽ ترقيءَ سان گڏ آوسموتڪ

هڪ نئين تحقيق

سيد حسن راشدي

زرعي سائنسدان

زرعي تحقيقاتي ادارو ٽنڊوڄام

اڄ هڪ نئين ۽ ڄاڻ واري آرٽيڪل سان گڏ اوهان سان ڪچهري ڪبي، جيئن ته اڄڪلهه تقريبن سڀني زميندارن کي خبر آهي ته اسان جي زمين جي پي ايڇ يا ڪارپٽ مٽي آهي انڪري اهڙا ڀاڻ ڏيون جن جي پي ايڇ يا ڪارپٽ گهٽ هجي پر اها خبر گهٽ آبادگارن کي هوندي ته آخر ڇو ائين آهي.

آيا! پي ايڇ ڇا آهي ۽ ان جو گهٽ وڌ هجڻ ڇا ۽ ڇو ٿي ان جي گهٽ وڌ هجڻ جا اهڃاڻ ڪهڙا آهن - مضمون ڪجهه ڊگهو ۽ سائينسي ٿي پوندو پر ڪوشش ڪندس ته سولو سمجهائي سگهجي - ڪنهن مادي يا محلول ۾ پي ايڇ يعني ڪارپٽ جو هجڻ لازمي هوندو آهي جيئن ڪير جي پي ايڇ يا رت جي پي ايڇ ۽ سائينسي طرح ان کي وري هڪ اسڪيل يعني ماپي طور ماپيو ويو جيڪا اسڪيل 0 کان وٺي 14 تائين رکي وئي ۽ ان اسڪيل جو وچ يعني 7 بهتر يعني نيٽرل قرار ڏنو ويو - هاڻ 7 کان گهٽ واري انگ ۾ جيڪڏهن پي ايڇ اچي ٿي ته انکي تيزابي حالت چيو ويندو آهي ۽ جيڪڏهن وري 7 کان مٿي پي ايڇ بيهي ٿي ته انکي اساسي حالت چيو ويندو آهي پر ٻوٽن جي واڌ ويجهه لاءِ جيڪا موافق پي ايڇ هوندي آهي سا 6.5 کان وٺي 7.5 تائين هوندي آهي هاڻ وري جيڪڏهن اها پي ايڇ صفا تيزابي يعني 3 يا انکان گهٽ ٿي ويندي ته ان ۾ فصل تي تمام خراب اثر پوندو ۽ فصل پهريان ته ڦوٽهڙو ٿي ڪو نه ڪندو پر جيڪڏهن ڦٽي به ويو ته اڳتي هلي ڪجهه ڏينهن ۾ سڙي ويندو ان جو سبب ٻوٽن تائين ڪافي خوراڪي جزن جي فراهمي نه هجڻ آهي. هاڻ سوال اهو ٿو پيدا ٿئي ته اها پي ايڇ ايتري گهٽ ڇو ٿي ويندي آهي ته ان جو هڪ ڪارڻ تيزابي برساتون به آهن يعني برسات جي پاڻي جي پي ايڇ لڳ ڀڳ 6 جي هجڻ ڪري پر اسان انسانن جو فضائي ماحول کي گڏو گڏ خراب ڪيو يعني ڪارخانن جي گاڏين جي دونهن سبب جڏهن برسات جو پاڻي ان دونهن مان لنگهي هيٺ ڪري ٿو ته ان پاڻي جي پي ايڇ 3 تي پهچي ٿي وڃي انکي تيزابي برسات چئبو آهي جيڪا نه صرف زمين يا ٻوٽن جي لاءِ پر انسانن توڙي جانورن جي لاءِ هائيجيڪار آهي ساڳئين طرح جڏهن پي ايڇ 7 کان وڌندي 7.5 کان مٿي وڃي ٿي ته ان زمين ۾ بيٺل فصل هيٺا ٿي سڙڻ لڳندا جنهن جو ڪارڻ ٻوٽن جي پنن ۾ سائي مادي جو هجڻ جنهن کي ڪلورفل چئبو آهي ۽ اهو وري زمين ۾ موجود لوهه يعني آئرن ۽ جست

يعني زنڪ جيڪي پڻ ننڍڙا پر اهم ٻوٽن جي کاڌ خوراڪ جا جزا آهن انهن جي ٻوٽن کي بهتر دستيابي جي ڪري پنن ۾ ساڻو مادو ٺهندو آهي ۽ جڏهن زميني پي ايڇ 7 کان وڌي ٿي وڃي ته اهي ننڍڙا جزا آئرن ۽ زنڪ ٻوٽن کي تمام گهٽ دستياب ٿين ٿا جنهنڪري ساڻو مادو ٺٽو ٺهي ۽ ٻوٽا بيلا ٿي ختم ٿيڻ لڳندا آهن آئرن يعني لوهه ۽ زنڪ يعني جست جي موجودگي انسانن توڙي ٻوٽن ۾ تمام اهم آهي پر هتي ڳالهه ڪنداسون ٻوٽن جي ته جيڪڏهن زمين جي پي ايڇ مٿي هجڻ ڪري زنڪ ۽ آئرن ٻوٽن کي نٿا ملن ته ٻوٽا هيٺا ٿي مري ويندا خاص ڪري زنڪ جي باري ۾ 1869ع واري ڏهاڪي ۾ هڪ کوچ جي مطابق اهو ٻڌايو ويو هو ته جن زمينن ۾ زنڪ جي ڪوت آهي يا ڪنهن سبب زنڪ ٻوٽن کي چڱي نموني نٿو ملي ته اهي ٻوٽا واڌ ويجهه سٺي نموني ڪو نه ڪري سگهندا ۽ نيٺ هيٺا ٿي مري ويندا زنڪ ٻوٽن جي جسم ۾ پروٽين ۽ انزائمن کي ٺاهي ٿو، ٻوٽن ۾ سائي مادي کي ۽ ٻوٽن کي ٺاهڻ ۾ اهم ڪردار ادا ڪري ٿو جيڪڏهن زنڪ جو ڪوت هوندي ته ٻوٽن ۾ لڳ يعني پالينيشن جو عمل به متاثر ٿيندو هوندو ته زنڪ هر ٻوٽي لاءِ اهم آهي پر سارين لاءِ ته تمام گهڻو اهم آهي انڪري زرعي سائنسدانن مطابق زمين جي وڌيڪ پي ايڇ ڪري زنڪ ٻوٽن کي ملي ٿي ڪو نه ٿو انڪري زنڪ کي زمينن توڙي ٻوٽن ۾ ڏيڻ يعني زمينن ۾ چٽو ڪرڻ يا وري ڦڙي تي هلائڻ ۽ ٻوٽن تي زنڪ چيلينٽيڊ جو اسپري ڪرڻ تمام گهڻو ضروري آهي. زنڪ بوران ۽ آئرن ٻوٽن ۾ قوت مدافعت وڌائڻ ۾ پڻ اهم ڪردار ادا ڪن ٿا يعني ٻوٽن ۾ جيڪڏهن ڪنهن قسم جو اسٽريس يعني ڪشيدگي جنهن ۾ وقت تي پاڻي نه ملڻ وڌيڪ گرمي يا وري وڌيڪ سردي يا ڪنهن زرعي دوا جي اثرن جهڙن معاملن ۾ ٻوٽن جي صحت تي ڪو خراب ٿا وجهڻ ڏين اڄڪلهه مارڪيٽ ۾ زنڪ ۽ آئرن جا ڪافي چيلينٽس اچي ويا آهن گهڻو مهنگو نه وڃو ڪنهن زرعي ماهر جي رهنمائي ۾ وٺي اسپري ڪرايو.

زنڪ اي ڊي ٽي اي چيلينٽنگ 15 فيصد وارو اسپري ۾ 100 گرام في ايڪڙ ۽ چٽ ۾ زنڪ اي ڊي ٽي اي 5 فيصد وارو 4 ڪلوگرام في ايڪڙ چٽ ۾ عام فصلن ۾ جيئن هيٺن وونٽن ۾ گل ٻاٽي اچڻ کان پهرين ۽ سارين ۾ 6 ڪلوگرام چٽ ڪريو پٺيڙي منتقل ڪرڻ کانپوءِ آئرن يا لوهه جو وزن لوهه يعني آئرن اي ڊي ٽي اي 13 فيصد وارو 25 گرام في ايڪڙ اسپري ۾ استعمال ڪيو. بوران (بورڪ ايسڊ) واري فارم ۾ 250 گرام في ايڪڙ وونٽن ۾ گل ٻاٽي اچڻ کان پهرين اسپري ۾ يا وري 2 ڪلوگرام في ايڪڙ ڦڙي تي هلايو. نوٽ: زنڪ 15 فيصد وارو 100 گرام 100 ليٽر پاڻي ۾ حل ڪري ڪيلي جي فصل تي اسپري ڪريو ته نتيجا بهترين ايندا.

واندي زمين ۾ مال چارڻ جا فائدا

پروفيسر محمد مثل جسڪاڻي

ڊپارٽمينٽ آف پلانٽ پيٽالاجي

سنڌ زرعي يونيورسٽي، ٽنڊوڄام

mithaljiskani@yahoo.com

ڪندا، زمين کي ڪمزور ڪندا رهندا، پر جيڪڏهن ڪاڇي ويندا، ته زمين جو اهو نقصان نه ٿيندو. مال چرڻ دوران زمين ۾ هلندڙ ڦرندڙ جانورن جي لتڙ سان اتي موجود فصلن ۽ باغن کي نقصان رسائيندڙ جيتن، انهن جي بيضن ۽ ٻجن تي ضابطو اچي ٿو. جيڪي ٻوٽن تي موجود هوندا آهن، ته اهي ڪاڇي، گهٽجي ويندا آهن. ٻنهي صورتن ۾ جيتن تي فطري طريقي سان ضابطو ايندو آهي، ته خالي پيل زمين جي مالڪ ۽ هاري کي فائدو ٿيندو آهي. خالي پيل زمين ۾ جانور چرڻ دوران جيڪو پيشاب ڪن ٿا، چيٽو لاهين ٿا، جانورن مان خارج ٿيندڙ سمورو فضلو، زمين جي لاءِ مختلف سببن جي ڪري فائديمند ٿئي ٿو.

مثال طور پيشاب يا چيٽي جو رس لڳڻ سان ڪجهه نقصانڪار جيت ۽ جراثيم مري ويندا آهن، ممڪن آهي ته ڪي ڪسي تي ويندا هجن، ڪي چرپر ڪرڻ ۽ ٻوٽن کي نقصان رسائڻ جهڙا نه رهن. واندي زمين ۾ مال چارڻ سان جانورن جو پيشاب ۽ چيٽو ان زمين ۾ نامياتي مادو وڌائي ٿو. زمين جي زرخيزي وڌي ٿي. ڪيميائي پيچ ڊاهه ٿيڻ سان گهڻو ڪري زميني خاصيت ۾ مثبت تبديلي ايندي آهي. واندي زمين ۾ مال چارڻ سان جانور جي چرپر، جانور لاءِ ائين فائديمند ٿئي ٿي، جيئن ماڻهو لاءِ ڇهل قدمي (واڪ) فائديمند هوندي آهي.

عام طور جانور ٻڌل رهن ٿا. ٻڌل جانور هڪ ٻئي کان پري هوندا آهن. انهن ۾ ڪنهن به قسم جو فطري رابطو، صرف پري کان ڏسڻ جي حد تائين رهي ٿو. جڏهن ته واندي زمين ۾ چرندڙ جانور هڪ ٻئي کي ويجهڻ ٿين ٿا. انهن ۾ محبت يا نفرت جو اظهار ممڪن ٿئي ٿو. مخالف جنس سان گڏجڻ، هڪ ٻئي کي سَنگهڻ، چٽڻ، هڪ ٻئي سان ڪينچل ڪرڻ سان نسل وڌائڻ جا موقعا ملن ٿا.

عام طور جانور ٻڌل رهن ٿا. ٻڌل جانور هڪ ٻئي کان پري هوندا آهن. انهن ۾ ڪنهن به قسم جو فطري رابطو، صرف پري کان ڏسڻ جي حد تائين رهي ٿو. جڏهن ته واندي زمين ۾ چرندڙ جانور هڪ ٻئي کي ويجهڻ ٿين ٿا. انهن ۾ محبت يا نفرت جو اظهار ممڪن ٿئي ٿو. مخالف جنس سان گڏجڻ، هڪ ٻئي کي سَنگهڻ، چٽڻ، هڪ ٻئي سان ڪينچل ڪرڻ سان نسل وڌائڻ جا موقعا ملن ٿا.

ڪو به فصل لهڻ کان پوءِ، مثال طور ڦٽيون چونڊجڻ، ڪمند جي وڍ ٿيڻ، سارين يا ڪڻڪ جو لاٻارو ٿيڻ، يا گجرن، مورين ۽ ڪاڇن جي ڪوتائي، مرچ، واڱڻ يا نماتي جي چونڊائي يا پت مڪمل ٿيڻ کان پوءِ، اڻ ڪڙيل واندي زمين ۾ مال چارڻ جا انيڪ فائدا آهن. ڏاها ڀاڱيا ۽ هاري، اڪثر فائدن کان بي خبر هجڻ باوجود، فائدا حاصل ڪندا رهندا آهن.

هونئن ته زرعي زميني علمن جا شاگرد ۽ ماهر سائنسدان توڙي جانورن جي سائنس جا شاگرد ۽ ماهر سائنسدان وڌيڪ بهتر رهنمائي ڪري سگهن ٿا، پر جيڪي ان ماحول کي ويجهڻا رهن ٿا، انهن کي به اڻ ڪڙيل واندي زمين ۾ مال چارڻ جا انيڪ فائدا سڃهن ٿا. آئون به لاڳاپيل مضمون جو شاگرد ته نه آهيان، پر زرعي ماحول ۾ پلجڻ، نيچڻ، وڏو ٿيڻ، خدمتون انجام ڏيڻ ڪري، مون کي جيتري به درست ڄاڻ آهي ۽ جيڪو امڪاني اندازو آهي، اهو پڙهندڙن جي معلومات ۽ مثبت موت جي نيت سان حاضر آهي. سڀ کان پهريون فائدو اهو، ته چرندڙ مال جي نه صرف خوراڪي ضرورت پوري ٿئي ٿي، پر جانور کي ان جو فطري طور تازو ڪاڏو اصل حالت ۾ ملي ٿو، جنهن جو جانور جي صحت تي مثبت اثر پوي ٿو. جانور تڪڙي واڌ ڪن ٿا. گوشت ۽ کير جي پيداوار ۾ واڌ اچي ٿي. واندي پيل زمين ۾ موجود ٻوٽا ۽ وڻ فضول نه هوندا آهن، پر جانور نه چارڻ سان اهي زيان ٿي سگهن ٿا، جڏهن ته جانور چارڻ سان انهن جو بهتر استعمال ٿئي ٿو. واندي زمين ۾ مال چارڻ دوران چاريل گاه اڪثر مفت يا ٿوري ٺلهه ۾ ورتل هوندو آهي. ان ڪري جانور پاليندڙ کي مفت يا ٿوري قيمت ۾ چارو ملڻ جي ڪري مالي فائدو ٿئي ٿو.

مال چرڻ دوران جيڪي ٻوٽا ڪاڇن ٿا، اهي زمين ۾ موجود رهندا، ته زمين مان ايندڙ فصل جي حصي جي خوراڪ استعمال

ايگروفاريسٽري ماحولياتي، اقتصادي، سماجي ۽ خوراڪي تحفظ

ڊاڪٽر اسلام الدين مجيد اٿو

ايگريڪلچر ريسرچ سينٽر، ٽنڊو ڄام
himajeedano@gmail.com

هن وقت دنيا اندر ماحولياتي تبديلي جو ذڪر وڏي زور ۽ شور سان ڪيو پيو وڃي. مختلف ملڪ ماحولياتي تبديلي کي ٺاهڻ ۽ آڻڻ لاءِ پاليسيون جوڙين پيا. ڌرتي جي گولي تي گرمي پد وڌڻ ڪري، برف جو ڇپيون ڳرنديون وڃن، جنهن سان ٻوڏون اچن پيون ۽ جتان ٻوڏ جو پاڻي وهڪرو ڪري، هر شيءِ کي لوڙهي وڃي ٿو، ماڻهن جا گهر گهات، گاڏيون، اله تله سڀ ختم ٿيو وڃي ۽ ماڻهون امداد لاءِ واجهائيندا رهن ٿا ۽ ڪڏهن وري شديد برساتون پون ٿيون، انهي سان به ماڻهون بي گهر ٿيو وڃن، فصل تباهه ٿيو وڃن، مال لاءِ گاهه چارو نٿو ملي ۽ ماڻهن لاءِ وري خوراڪ جو وڏو بحران ٿيو وڃي. جڏهن ڪن ملڪن ۾ وري خشڪ سالي ڪري ڏڪار واري صورتحال پيدا ٿيو وڃي، ماڻهو ۽ مال بک وگهي مريو وڃن.

ڪڏهن وري ماڪڙ جو حملو ٿئي ٿو جنهن سان پڻ فصل تباهه ٿيو وڃن. آبادگار قرضي ٿيو وڃن جنهن ڪري خوراڪ ۽ معاشي بحران پيدا ٿيو وڃي. جيڪا تحقيق ڪئي وئي آهي انهي مان معلوم ٿيو آهي، ته ماحول اندر گرمي جو درجو وڌڻ ڪري موسمي تبديليون اچي رهيون آهن. گرمي جي درجي وڌڻ جو وڏو سبب ماحول ۾ ڪاربن ڊاءِ آڪسائيڊ جو مقدار وڌڻ آهي ۽ اها ڪاربن ڪوئلي جي بجلي گهرن، ڪارخانن ۽ ملن ٺهڻ، سرن جي بنن جي وڌڻ، گاڏين جو دوهون، ٻيلن کي باهيون لڳڻ، فصلن جي ٻڄڻو حصن کي ساڙڻ، ڪانين ۽ گيس سان گهرن جا چلما پارڻ وغيره ڪري ماحول ۾ ڪاربن جو روزانو وڌارو ٿي رهيو آهي.

ڪاربن کي گهٽائڻ لاءِ سولر انرجي، پن بجلي، هوا وسيلي بجلي تيار ڪرڻ تي زور ڏنو پيو وڃي ۽ مٿي ذڪر ڪيل بجلي يا

ڪارخانن کي تيل جي پارڻ بجاءِ متبادل طريقا استعمال ڪيا وڃن. گاڏين کي سولر يا بيٽري جي توانائي وسيلي هلائڻ لاءِ تجربا ڪامياب ويا آهن. جڏهن ته ڪاربن کي گهٽائڻ لاءِ وڻ وڌو وسيلو آهن، ڇو ته وڻ ڪاربن جذب ڪن ٿا ۽ آڪسيجن کي بحال ڪن ٿا، جيڪا انسان ۽ ٻئي جيوت لاءِ فائدي واري آهي. اسان وٽ وڻن کي وڌائڻ بدران مختلف بهانن سان وڌيو ويو ۽ اڃا به وڻ پوکڻ جي پيٽ ۾ وڌيڪ وڻ وڌيا پيا وڃن. ماهرن جو چوڻ آهي ته هر ملڪ اندر وڻ 25 سيڪڙو ايراضي تي لڳايل هجن، ته اوهان پاڻ اندازو لڳايو ته اسان 25 سيڪڙو ايراضي تي ڪڏهن پهچنداسين. سرڪاري طور تي وڻ پوکڻ لاءِ جيترو به جتن ڪري پوکيو پيو وڃي اها سٺي ڳالهه آهي. پر جيستائين اسان جو عام هاري، آبادگار طبقو وڻ ڪاري جي اهميت کان واقف نه ٿيندو ته اهو ٻئي اندر وڻن کي ڪونڊ پوکيندو ۽ وڻن جي پوکڻ جو ملڪي حدف پورو نه ٿي سگهندو.

انهي لاءِ وڻ نه رڳو ڪاربن کي جذب ڪري ماحوليات کي فائيدو ڏين ٿا، پر اهي زمين اندر خوراڪ وڌائين ٿا، ڇو ته انهن جا پن، ٻون، ڦريون، ميوا زمين تي ڪرڻ ڪري زمين جو حصو ٿيو وڃن، جنهن سان زمين جو نامياتي مادو وڌي وڃي ٿو ۽ پوءِ اتي وڻ ڪيڏن کان پوءِ فصل پلا ٿين ٿا ۽ ڪنهن به ڪيميائي پاڻ ڏيڻ جي ضرورت نٿي پوي ۽ آبادگارن جي معاشي حالت به بهتري طرف وڃي ٿي. جڏهن ته وڻن جون ٽاريون مال جي چاري لاءِ ڏڪار جي حالتن ۾ مددگار ثابت ٿين ٿيون.

وڻن پوکڻ محل انهي ڳالهه جو خيال رکيو وڃي ته ديسي وڻن کي ترجيحي طور تي پوکيو وڃي، مثال طور ٻهر وغيره. انهي تي ماڪي گهڻي اچي ٿي، جيڪا فصلن جي پيداوار وڌائڻ ۾ مددگار نٿي ٿي. سهانجڙو لڳائڻ سان ڪيترائي فائدا آهن جهڙوڪ گل ۽ ڦريون کاڌ خوراڪ ۾ ڪم اچن ٿيون. پن حڪمت طور انساني فائدي لاءِ آهن. سهانجڙي جون ٽاريون مال کي ڪارائتو سان ڪير وڌي ٿو. سهانجڙي ۽ ٻهر جي ڪري زمين جي اندر نائٽروجن وڌي ٿي. وڻن جي پوکڻ سان ٽئين سال کان آمدني شروع ٿيو وڃي. پڪرين جا چاريندڙ ٻهر جون ٽاريون پڪرين لاءِ سالياني طور تي ٺيڪي ۾ وڻن ٿا جيڪي وڻن جي هيٺيان کان چانگ ڪن ٿا ۽ مٿين ٽارين کي واڌ لاءِ ڇڏين ٿا.

چوٿين يا پنجين سال کان وٺ وڪري لاءِ تيار ٿيون وڃن ۽ کان سٺي قيمت ۾ وڪرو ٿئي ٿو، جنهن سان آبادگارن جون سماجي حالتون وڌيڪ بهتر ٿيو وڃن.

آبادگار اهو سوچي ٿو ته جيڪڏهن رڳو وٺ پوکيون ته پوءِ خوراڪ جو ۽ ٻين روڪڻي آمدني وارن فصلن (ڪيش ڪراپ) جو ڇا ٿيندو؟ جتان تڪڙي آمدني مليو وڃي. انهي لاءِ به مسئلو حل ڪري سگهجي ٿو. ڇو ته ڪيترن ئي ملڪن ۾ وٺن کي فصلن ۽ ڀاڄين سان هڪ ئي وقت پوکيو پيو وڃي. انهي مان فائدو ٿيو آهي ته فصلن تي نقصانڪار جيتن جو حملو گهٽ ڏنو ويو آهي ۽ دوست جيتن جو واڌارو ٿيو وڃي. انڪسواءِ وٺن تي پڪي پناهه وٺن ٿا ۽ ڪجهه پڪي جهڙوڪ ڪهڙن ۽ جهرڪيون ڪيڙن کي ڪاٽين ٿيون جنهن سان نقصانڪار جيتن ۾ گهٽتائي اچي ٿي انهي لاءِ ايگروفاريسٽري وسيلي هڪ جامع حڪمت عملي جوڙي سگهجي ٿي، جنهن تحت وٺن سان گڏ ٻين فصلن جي پوک ڪاميابي سان ڪري سگهجي ٿي.

هڪ دفعو وٺن تي ويڙهه کانپوءِ وٺن کي پاڻي جي گهٽ ضرورت پوي ٿي ۽ آبادگارن جي معاشي حالت به اڳ کان بهتر ٿي وڃي ٿي. پنهنجي ٻني اندر ايگروفاريسٽري طور وٺن کي پوکڻ لاءِ سٺي زمين جو هئڻ ضروري آهي. پر ڪلراني زمين ۾ به ڪجهه وٺن جا قسم پوکي سگهجن ٿا. جهڙوڪ ڪونوڪارپس ۽ سفيڊو (يوڪلپٽس) وغيره. وٺن لڳائڻ لاءِ بهار ۽ سائونڊ جي موسم کي بهترين سمجهو وڃي ٿو، انهن ٻنهي موسمن ۾ وٺن سٺي نموني سان واڌو ٿيڻ ڪن ٿا. وٺن جي قطارن جو رخ ڏکڻ کان اتر طرف هئڻ گهرجي، ته جيئن سج جي روشني سٺي نموني سان پهچي سگهي. وٺن جي قطارن جو فاصلو 30، 60، 90 يا 120 اڃا به وڌيڪ گهرج موجب ڪري سگهجي ٿو. جڏهن ته هڪ وٺ کان ٻي وٺ جو فاصلو 5 فٽ رکڻ بهتر ٿيندو. جڏهن ته قطارن جي وچ واري فاصلي اندر ٻن سالن تائين مختلف فصل پوکي سگهجن ٿا، جنهن ۾ ڪجهه گرم موسم جا فصل، جهڙوڪ: وونٽ، مڪئي، جوئر، ٻاجهر، مڱ، گوار، جنتر، مانجهاندلي، جڏهن ته بهار ۽ سرءُ ۾ سورج مڪي ۽ سياري ۾ ڪڻڪ جو فصل پوکي هيٺ آڻي سگهجي ٿو ۽ سرنهن، توريو، چانپو ۽ ٻيا تيلي ٻج پوکي سگهجن ٿا.

قربن وارا فصل زمين جي زرخيزي وڌائڻ ۾ پڻ مدد ڪن ٿا. وٺن جي قطارن جي وچ واري فاصلي ۾ سياري ۽ اونھاري واريون ڀاڄيون پوکي سگهجن ٿيون. انهي لاءِ ولين وارين ڀاڄين کي ڪرين تي پوکي سگهجي ٿو ۽ پوءِ انهن کي ڪاٺين جي لڪڙن سان سهارو ڏئي ولين کي مٿي ڪرڻ سان پيداوار سٺي ٿيندي، جنهن ۾ توري، ڪريلو ۽ ڪڍو وغيره پوکي سگهجن ٿا. بصر ۽ ٿوم کي موسم جي حساب سان پڻ پوکي سگهجي ٿو. باقي پينڊيون ۽ واڱڻ پوکڻ کان پرهيز ڪيو وڃي، ڇو ته انهن تي نقصانڪار جيتن جو حملو وڌيڪ ٿئي ٿو.

وٺن لاءِ ٻوٽا پيلي کاتي جي نرسرين مان حاصل ڪري سگهجن ٿا، جيڪي سستي اڳهه تي مليو وڃن، ڪوشش ڪجي ته ديسي وٺن کي لڳايو وڃي، جنهن ۾ ٻٻر، ٺاهي، سھانجڙو، سرنهن، نم وغيره انڪانسواءِ ٻيا به ڪيترائي ديسي وٺ آهن، انهن جي چونڊ پنهنجي علائقي جي مناسبت سان ڪري سگهجي ٿي.

ڪاربن کي گهٽائڻ لاءِ سولر انرجي، پن بجلي، هوا وسيلي بجلي تيار ڪرڻ تي زور ڏنو پيو وڃي ۽ مٿي ذڪر ڪيل بجلي يا ڪارخانن کي تيل جي ٻارڻ بجاءِ متبادل طريقا استعمال ڪيا وڃن. گاڏين کي سولر يا بيٽري جي توانائي وسيلي هلائڻ لاءِ تجربا ڪامياب ويا آهن. جڏهن ته ڪاربن کي گهٽائڻ لاءِ وٺ وڌو وسيلو آهن، ڇو ته وٺ ڪاربن جذب ڪن ٿا ۽ آڪسيجن کي بحال ڪن ٿا، جيڪا انسان ۽ ٻئي جيوت لاءِ فائدي واري آهي. اسان وٺ وٺن کي وڌائڻ بدران مختلف بهانن سان وڌيو ويو ۽ اڃا به وٺ پوکڻ جي پيٽ ۾ وڌيڪ وٺ وڌيا پيا وڃن.

ماهرن جو چوڻ آهي ته هر ملڪ اندر وٺ 25 سيڪڙو ايراضي تي لڳايل هجن، ته اوهان پاڻ اندازو لڳايو ته اسان 25 سيڪڙو ايراضي تي ڪڏهن پهچنداسين. سرڪاري طور تي وٺن پوکڻ لاءِ جيترو به جتن ڪري پوکيو پيو وڃي اها سٺي ڳالهه آهي. پر جيستائين اسان جو عام هاري، آبادگار طبقو وڻڪاري جي اهميت کان واقف نه ٿيندو ته اهو ٻني اندر وٺن کي ڪونو پوکيندو ۽ وٺن جي پوکڻ جو ملڪي حدف پورو نه ٿي سگهندو.

■

ڏاچي جي خشڪ کير کي تيار ڪرڻ جو طريقو

ڊاڪٽر عرفان مرٿاس، ڊاڪٽر مهڪ پرڙو، ڊاڪٽر ايم ن عزيز ميمن

مطابق وقت اچڻ تي استعمال ڪري، غذائيت سان پرپور کير حاصل ڪري سگهجي ٿو. کير جي اڻهوند ۾ انهي کير کي استعمال ڪري سگهجي ٿو.

ان جي کير جو پاڻوڊر ٺاهڻ جو طريقو
گهريل سامان: 10 ڪلو ڏاچي جو کير، کير کي گرم ڪرڻ لاءِ تانوءَ ۾ لامل جو ڪپڙو.

طريقو: 10 ڪلو ڏاچي جو کير کڻي، ڪنهن تانوءَ ۾ وجهي باهه تي ايسٽائين گرم ڪبو، جيسٽائين کير مائي جي شڪل اختيار ڪري وڃي. جڏهن کير مائي جي شڪل اختيار ڪري وڃي. تڏهن مائي کي ڪڍي، پڪي جي هيٺيان ٿڌي ڪرڻ لاءِ رکي ڇڏجي. جنهن کان پوءِ ڪنهن مامل جي ڪپڙي ۾ اهو مائو رکي ۽ انهي ساڳي ڪپڙي ۾ ٽن ڏينهن لاءِ ڍڪي رکي ڇڏجي. مائو مڪمل طور سڪي وڃڻ کان پوءِ، مائي کي کڻي هٿن سان ننڍن ننڍن ٽڪرن ۾ پوري ڇڏبو، تنهن کان انهي پور کي ڪنهن پيسائي وار مشين (Grinder machine) ۾ وجهي، سٺي نموني سان پاڻوڊر ٺاهبو. تنهن کان پوءِ انهي پاڻوڊر کي ڪنهن هوا بند برني ۾ وجهي ڪري، ڪنهن چانو واري جاءِ تي رکي ڇڏجي.

احتياط:

1. اهو ڌيان رهي ته هلڪي باهه تي کير کي ڪاڙهيو وڃي ته جئين کير کي ترو نه لڳي.
2. کير ۾ ڪنهن به قسم جي شيءِ کي نه ملايو.
3. جيڪڏهن مائو ٽن ڏينهن ۾ خشڪ نه ٿئي ته هڪڙو ڏينهن وڌيڪ اس لڳرائجي.
4. هر ڏينهن کان پوءِ اس ۾ رکيل مائي جو پاسو مٽائجي.

استعمال ڪرڻ جو طريقو:

هڪ گلاس کير ٺاهڻ لاءِ پاڻوڊر (سڪل کير) جا ٻه ڇمچا، هڪ گلاس نيم گرم پاڻي ۾ وجهي ڪري سٺي نموني ملائبو ته، اک چنپ ۾ هڪ گلاس ان جو صحت سان پرپور کير تيار ٿي ويندو، جنهن سان نه رڳو غذائيت ڪوت کي گهٽائڻ ۽ کير جي وڌيڪ مقدار ۾ هجڻ وارن ڏينهن ۾ انهي کير کي هن طريقي وسيلي محفوظ ڪري رکي سگهجي ٿو ۽ وقت اچڻ تي استعمال ڪري غذائيت سان پرپور کير حاصل ڪري سگهجي ٿو.

تعارف: عام طرح سان اهو ڏنو ويو آهي ته ان تي وزن لڌڻ ۽ سواري طور استعمال ڪيو ويندو آهي. ان کي ريگستان جو جهاڙ پڻ چون ٿا. ٻين ڀالتو جانورن جي پيٽ ۾ ان وڌيڪ بڪ ۽ اڇ کي برداشت ڪري ٿو. ان هر قسم جي وڻ ٻوٽن کي کائي ٿو. جنهن ڪري ان وڌيڪ سگهارو خشڪي جو جانور آهي. ان جي هر قسم جي وڻ ٻوٽن کي کائڻ ڪري انهي جو کير غذائيت سان پرپور ٿئي ٿو. انهي جو کير ڪيترين ئي بيمارين لاءِ فائدي وارو ثابت ٿيو آهي. اڄ ڪلهه ان جي کير کي هيپاٽائيسس کان بچاءُ طور استعمال ڪجي ٿو.

ڏاچي جي کير واپرائڻ سان ڪينسر، شوگر ۽ دل جي آرضي جهڙين بيمارين کان بچي سگهجي ٿو. جڏهن ته سڄي دنيا ۾ 5.3 ملين ٽن کير جي پيداوار انن منجهان حاصل ڪئي وڃي ٿي. جيتوڻيڪ کير جي ٻين قسمن وارنگر ان جي کير ۾ شوگر ۽ سٽي جو سڪڙو، حياتين ۽ معدنيات جهڙوڪ پوٽاشيم، آئرن، ڪاپر، ميگنيشيم، ڪيلشيم وارا ۽ ٻيا جزا وڌيڪ مقدار ۾ ڏنا ويا آهن.

سائنس چوي ٿي ته ڏاچي جو کير ننڍن کير پياڪ ٻارن جي لاءِ تڄ جي کير کان وڌيڪ فائيديمند آهي. هميشه خوراڪ ۾ اهڙيون شيون استعمال ڪرڻ گهرجن جنهن سان غذائيت ڪوت (Mal nutrition/food fortification) جا خطرا نه هجن.

کير جي قدر قيمت وڌائڻ جي حڪمت عملي (Value addition of camel milk)

ان جي کير کي واپرائڻ کان سواءِ، انهي کير کي سڪائي انهي منجهان کير جو پاڻوڊر تيار ڪري سگهجي ٿو ۽ ضرورت

ڪاڌي خوراڪ جو عالمي ڏٺ ۽ عوام لاءِ پيغام

پرڪاش ميگهواڙ

انسٽيٽيوٽ آف فوڊ سائنسز اينڊ ٽيڪنالاجي،

سنڌ زرعي يونيورسٽي، ٽنڊوڄام

kparkash707@gmail.com

جديد دور ۾ وڌندڙ ٽيڪنالاجي جي استعمال سان گڏوگڏ هر ماڻهو جي طرز زندگي جو رُخ بدلجي ويو آهي. خاص طور تي اسان جيڪڏهن زراعت ۽ ان سان وابستا ٽيڪنالاجي جي استعمال کي ڏسون ٿا ته هڪ منفرد نقشو نظر اچي ٿو. جنهن مان اندازو لڳائي سگهجي ٿو ته زرعي تجربڪارن جديد مشينون ۽ رخ متعارف ڪرايا آهن جنهن سان زرعي پيداوار ۾ ڪافي حد تائين واڌارو آيو آهي. انهي جي باوجود به خوراڪ جي کوٽ هڪ اهم موضوع رهيو آهي. انهي موضوع کي اجاگر ڪرڻ لا ڪيترائي سيمينار ٿي چڪا آهن.

روم اٽلي جي هڪ تنظيم فوڊ اينڊ ايگريڪلچر آرگنائيزيشن جي مان ۾ عالمي سطح تي 16 آڪٽوبر تي خوراڪ جو ڏهاڙو ملهائيو ويندو آهي جنهن جو مقصد عوام کي خوراڪ سان لاڳاپيل مسئلن بابت معلومات مهيا ڪرڻ ۽ انهي جي حل لا گڏيل طور تي جاکوڙ ڪرڻ آهي. ان سان گڏوگڏ هارين جي اهميت به قابل ذڪر آهي جيڪي ڏينهن رات محنت ڪري فصل جي بهتر طريقي سان سار سنڀال لهي اسان تائين کائڻو پھچائين ٿا.

ڪاڌي جو ضايع، بڪ بدحالي، خوراڪ جي کوٽ، ۽ لاڳاپيل موضوع تي مختلف رخن سان تحقيقون ٿي چڪيون آهن ۽ ٿينديون رهن ٿيون. خاص طور تي ننڍڙن ٻارن ۾ خوراڪ جي کوٽ پاڪستان ۾ اهم مسئلو رهيو آهي. ان سان گڏوگڏ، غربت، ڪاڌي جي رسائي، زراعت جي پيداوار تي پونڊڙ اثر، بيماريون ۽ ٻيا ڪوڙ سارا جُز آهن جنهن کي سمجهڻ ۽ عوام کي انهن مسئلن جي حل بابت آڳاٽي ڏيڻ هر اداري جو سماجي حق آهي. خاص طور تي خوراڪ سان وابستا ادارا جيڪي ملڪ ۾ ڪم ڪري رهيا آهن انهن کي گهرجي ته خوراڪ تي تحقيقي مرڪز قائم ڪري بنيادي جُزن تي تفصيلي تحقيق ڪن ۽ انهن جي روڪتارم لا گڏيل اُٻاءُ وٺن.

جديد ٽيڪنالاجي جي استعمال سان ڪاڌي خوراڪ جو استعمال به بدلجي ويو آهي خاص ڪري وڌندڙ خوراڪ جي فئڪٽرين ماڻهن جي خوراڪ جي ضرورتن ۽ زندگي گذارڻ جي رُخ تبديلي ڪري ڇڏيو آهي. قدرتي ميوات ۽ ڀاڄين جي استعمال وارو رجحان به ناهي رهيو جنهن سان وڌندڙ بيمارين کي منهن ڏيڻو ٿو پوي. اسان کي گهرجي ته ڪيميائي مادن کان صاف ۽ پاڪ قدرتي ميون ۽ ڀاڄين کي پنهنجي زندگي ۾ آڻي هڪ صحتمند معاشري جي طرف هلون. لاڳاپيل ادارن ۾ ڪم ڪندڙ هر استاد توڙي شاگرد کي عرض ٿو ڪجي ته عوام کي صحتي ڀاڄي وارو رستو ڏيکارڻ لا گڏيل طور تي تحقيق ڪري خوراڪ سان سلهاڙيل هر مسئلي جي حل لا جاکوڙ ڪيون.

ماہوار زرعي سائنس ۾ اشتھار ڏيڻ لاءِ اگھ

بليڪ اينڊ وائيت	رنگين	سائيز	عنوان
-	Rs:25,000/-	چوٿون حصو	ٺڪ ٽائيتل
-	Rs:50,000/-	اڌ صفحو	ٺڪ ٽائيتل
-	Rs:60,000/-	سڄو صفحو	بيڪ ٽائيتل (پاهريون)
-	Rs:30,000/-	اڌ صفحو	بيڪ ٽائيتل (پاهريون)
Rs:25,000/-	Rs:45,000/-	سڄو صفحو	انر (ٺڪ صفحي جو)
Rs:20,000/-	Rs:35,000/-	سڄو صفحو	انر (پنئين صفحي جو)
Rs:15,000/-	Rs:25,000/-	سڄو صفحو	اندرين صفحا

مواد موڪلڻ ۽ اشتھارن جي رابطي لاءِ:

چيف ايڊيٽر، ماہوار زرعي سائنس
 سنڌ زرعي سائنس سوسائٽي، ڊپارٽمينٽ آف اينٽامالاجي
 سنڌ زرعي يونيورسٽي، ٽنڊوڄام
 Email: bksolangi@gmail.com
 Cell# 0300-3796765

داخلي دروازو

سنڌ زرعي يونيورسٽي، ٽنڊو ڄام

مواد موڪلڻ ۽ رابطي لاءِ:

چيف ايڊيٽر، ماهوار زرعي سائنس،

سنڌ زرعي سائنس سوسائٽي، ڊپارٽمينٽ آف اينٽامالاجي،

سنڌ زرعي يونيورسٽي، ٽنڊو ڄام

Email: bksolangi@gmail.com

Cell# 0300-3796765